

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1380/2013/EU RENDELETE

(2013. december 11.)

a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2371/2002/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ létrehozta a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelmének és fenntartható kiaknázásának közösségi rendszerét.
- (2) A közös halászati politika hatálya magában foglalja a tengerek biológiai erőforrásainak védelmét, és az ilyen erőforrásokra irányuló halászatok irányítását. A piaci intézkedésekkel és a célkitűzéseit támogató pénzügyi intézkedésekkel kapcsolatban továbbá magában foglalja az édesvizek biológiai erőforrásait és az akvakultúra-tevékenységeket, valamint a halászati és az akvakultúra-termékek feldolgozását és forgalmazását, amennyiben ezek a tevékenységek a tagállamok területén vagy uniós vizeken történnek, beleértve azoknak a halászhajóknak a tevékenységeit is, amelyek harmadik ország lobogója alatt hajóznak és ott is vannak bejegyezve, illetve az uniós halászhajók vagy a tagállamok állampolgárainak a tevékenységeit, nem sértve a lobogó szerinti állam elsődleges felelősségét, figyelemmel az ENSZ 1982. december 10-i tengerjogi egyezményének ⁽⁵⁾ (az ENSZ tengerjogi egyezménye) 117. cikkére.

- (3) A hobbihorgászat jelentős hatást gyakorolhat a halászati erőforrásokra, ezért a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezeket oly módon folytassák, ami összhangban van a közös halászati politika célkitűzéseivel.
- (4) A közös halászati politikának biztosítania kell, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek hozzájáruljanak a hosszú távú környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi fenntarthatósághoz. Magában kell foglalnia az Unióban forgalmazott termékek nyomon követhetőségének, biztonságosságának és minőségének biztosítását célzó szabályokat. A közös halászati politikának hozzá kell járulnia továbbá a termelékenység növekedéséhez, a halászati ágazat – ideértve a kisüzemi halászatot is – megfelelő életszínvonalához és a stabil piacokhoz, valamint gondoskodnia kell az élelmiszer-ellátás elérhetőségéről és arról, hogy az áruk ésszerű áron jussanak el a fogyasztókhoz. A közös halászati politikának hozzá kell járulnia az Európa 2020 stratégiához (az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája), és elő kell segítenie az abban foglalt célok megvalósulását.

- (5) Az Unió szerződő fele az ENSZ tengerjogi egyezménynek ⁽⁶⁾, a 98/414/EK tanácsi határozat ⁽⁷⁾ alapján az ENSZ 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról szóló, 1995. december 4-i ENSZ-megállapodásnak ⁽⁸⁾ (az ENSZ halállományokról szóló megállapodása) és a 96/428/EK tanácsi határozat ⁽⁹⁾ alapján az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO)

⁽¹⁾ HL C 181., 2012.6.21., 183. o.

⁽²⁾ HL C 225., 2012.7.27., 20. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2013. február 6-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. október 17-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2013. december 9-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ A Tanács 2371/2002/EK rendelete (2002. december 20.) a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról (HL L 358., 2002.12.31., 59. o.; magyar nyelvű különkiadás, 4. fejezet, 5. kötet, 460. o.).

⁽⁵⁾ Az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. december 10-i tengerjogi egyezményének és az egyezmény XI. részének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL L 179., 1998.6.23., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás, 4. fejezet, 3. kötet, 262. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács határozata (1998. március 23.) az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. december 10-i tengerjogi egyezményének és az egyezmény XI. részének végrehajtásáról szóló, 1994. július 28-i megállapodásnak az Európai Közösség általi megkötéséről (HL L 179., 1998.6.23., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás, 4. fejezet, 3. kötet, 260. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács határozata (1998. június 8.) az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség részéről való megerősítéséről (HL L 189., 1998.7.3., 14. o.; magyar nyelvű különkiadás, 4. fejezet, 4. kötet, 3. o.).

⁽⁸⁾ A Tanács határozata (1998. június 8.) az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség részéről való megerősítéséről (HL L 189., 1998.7.3., 14. o.; magyar nyelvű különkiadás, 4. fejezet, 4. kötet, 3. o.).

⁽⁹⁾ A Tanács határozata (1996. június 25.) a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló megállapodásnak a Közösség általi elfogadásáról (HL L 177., 1996.7.16., 24. o.; magyar nyelvű különkiadás, 4. fejezet, 2. kötet, 322. o.).

a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló, 1993. november 24-i megállapodásnak ⁽¹⁾).

- (6) Az említett a nemzetközi jogi eszközök elsősorban állománymegőrzési kötelezettségeket határoznak meg, így például előírják egyrészt azt, hogy olyan állományvédelmi és -kezelési intézkedéseket kell hozni, amelyek mind a nemzeti joghatóság alá tartozó területek, mind pedig a nyílt tengerek tekintetében a tengeri erőforrásoknak a maximális fenntartható hozam melletti fenntartására és helyreállítására irányulnak, és e célból együtt kell működni más államokkal, másrészt azt, hogy a halállományok megőrzését, kezelését és kiaknázását illetően széles körben az elővigyázatossági megközelítést kell alkalmazni, a különböző hatásköri státusszal rendelkező tengeri területeken előforduló tengeri erőforrások esetében biztosítani kell az állományvédelmi és -kezelési intézkedések összeegyeztethetőségét, továbbá kellően figyelembe kell venni a tengerhasználat más jogszerű formáit. A közös halászati politikának ezért segítenie kell az Uniót az említett nemzetközi jogi eszközökből fakadó nemzetközi kötelezettségei teljesítésében. Amennyiben a tagállamok a közös halászati politika keretében állományvédelmi és -kezelési intézkedéseket hoznak, akkor egyúttal úgy kell eljárniuk, hogy az minden tekintetben összhangban legyen az említett nemzetközi jogi eszközökből fakadó nemzetközi állományvédelmi és együttműködési kötelezettségekkel.
- (7) A fenntartható fejlődéssel foglalkozó 2002. évi johannesburgi csúcstalálkozón az Unió és tagállamai elkötelezték magukat amellett, hogy fellépnek a halállományok folyamatos csökkenése ellen. Ezért az Uniónak a kiaknázási szintek kiigazítása révén javítania kell a közös halászati politikát annak biztosítása érdekében, hogy a tengerek biológiai erőforrásainak kiaknázása – ésszerű időn belül – azt meghaladó szinten állítsa helyre és tartsa fenn a halászott állományok populációit, amely alkalmas a maximális fenntartható hozam kitermelésére. Ezt a kiaknázási szintet 2015-re el kell érni. A kiaknázási szintek ennél későbbi elérését csak abban az esetben lehet engedélyezni, ha azok 2015-ig történő elérése súlyosan veszélyeztetné az érintett halászflokkák társadalmi és gazdasági fenntarthatóságát. Az említett szinteket 2015-öt követően a lehető leghamarabb – de 2020-nál semmiképpen sem később – el kell érni. Amennyiben a rendelkezésre álló tudományos információ nem elegendő az említett szintek meghatározásához, hozzávetőleges paraméterek is figyelembe vehetők.
- (8) A egyes halászatok maximális fenntartható hozamára vonatkozó gazdálkodási döntéseknek figyelembe kell venniük a egyes halászatban érintett valamennyi állomány maximális fenntartható hozamot biztosító, egyidejű halászatához kapcsolódó nehézségeket, különösen ha a tudományos vélemények azt mutatják, hogy a halászeszközök szelektivitásának fokozása révén csak nagyon nehezen valószínűsíthető meg a halászatlefojtó fajok elkerülése. Fel kell kérni a megfelelő tudományos szerveket,

hogy ilyen esetekben adjanak tanácsot a halászati mortalitás megfelelő szintjét illetően.

- (9) A közös halászati politika keretében biztosítani kell az összhangot a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes feleinek konferenciája által elfogadott, a 2011–2020 biológiai sokféleségi stratégiai tervről szóló határozatban megállapított halászati célkitűzésekkel, valamint az Európai Tanács által 2010. március 25-én és 26-án elfogadott biológiai sokféleségi célokkal.
- (10) A tengerek biológiai erőforrásait fenntartható módon, az elővigyázatos megközelítésen alapulva kell kiaknázni – amely a Szerződés 191. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében említett elővigyázatossági alapelvből ered –, a rendelkezésre álló tudományos adatok figyelembevételével.
- (11) A közös halászati politikának hozzá kell járulnia a tengeri környezet védelméhez, a gazdaságilag hasznosított valamennyi faj esetében folytatott fenntartható gazdálkodáshoz, és különösen a 2008/56/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv ⁽²⁾ 1. cikkének (1) bekezdésében megjelölt, 2020-ig elérendő jó környezeti állapot eléréséhez.
- (12) A közös halászati politikának hozzá kell járulnia az uniós piac magas tápértékű élelmiszerrel való ellátásához is, csökkentve ezáltal az uniós piac élelmiszerimport-igényét. Elő kell mozdítania továbbá a közvetlen és közvetett munkahelyteremtést és a gazdasági fejlődést a part menti területeken.
- (13) A halászati gazdálkodás terén ökoszisztéma-alapú megközelítést kell alkalmazni, a halászati tevékenységek környezeti hatásait korlátozni kell, a nem szándékos fogásokat pedig – amennyire csak lehetséges – el kell kerülni és csökkenteni kell.
- (14) A közös halászati politika irányítása során fontos a jó kormányzás alapelveinek követése. Ezen alapelvek közé tartozik a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményeken alapuló döntéshozatal, az érintettek széles körű bevonása és a hosszú távú perspektíva. A közös halászati politika sikeres irányításához elengedhetetlen továbbá az uniós, regionális, nemzeti és helyi hatáskörök pontos meghatározása, valamint a meghozott intézkedések egymással való kölcsönös összeegyeztethetősége és az egyéb uniós szakpolitikákkal való összhangja.
- (15) A közös halászati politikának hozzá kell járulnia a halászati ágazat szereplői biztonságának és munkakörülményeinek javításához.
- (16) A közös halászati politikának – ahol szükséges – teljes mértékben figyelembe kell vennie az állat-egészségügyi, állatjóléti, élelmiszer- és takarmánybiztonsági szempontokat.

⁽¹⁾ A Tanács határozata (1996. június 25.) a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló megállapodásnak a Közösség általi elfogadásáról (HL L 177., 1996.7.16., 24. o.; magyar nyelvű különkiadás, 4. fejezet, 2. kötet, 322. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

- (17) Mivel az Európa óceánjaival és tengereivel kapcsolatos valamennyi ügy összefügg egymással, a közös halászati politika végrehajtásának következetesnek kell lennie a többi uniós szakpolitikával, és különösen figyelembe kell vennie a más tengeri szakpolitikákra vonatkozó uniós fellépésekkel való kölcsönhatást. A Balti-tenger, az Északi-tenger, a Kelta-tenger, a Viscayai-öböl és az ibériai partvidék, a Földközi-tenger és a Fekete-tenger medencéjében érvényben lévő különböző ágazati politikák irányítása során biztosítani kell a kohéziót.
- (18) Az uniós halászhajók számára egyenlő hozzáférést kell biztosítani az uniós vizekhez és erőforrásokhoz, a közös halászati politika szabályai szerint.
- (19) A tagállamok 12 tengeri mérföldes övezetein belüli erőforrásokhoz való hozzáférést korlátozó már meglévő szabályok kielégítően működtek, elősegítve a védelmet azáltal, hogy korlátozták a halászati erőfelfejtést az uniós vizek legérzékenyebb részén. Ezek a szabályok hozzájárultak továbbá az olyan hagyományos halászati tevékenységek megőrzéséhez, amelyekről bizonyos part menti közösségek társadalmi és gazdasági fejlődése nagyban függ. Ezért ezeket a szabályokat továbbra is alkalmazni kell. A tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy a kisüzemi vagy part menti halászok számára preferenciális hozzáférést biztosítsanak.
- (20) A halásztól függő kis tengeri szigeteket adott esetben különösen el kell ismerni és támogatni kell annak érdekében, hogy a megélhetésük és a jólétük biztosított legyen.
- (21) Az Uniónak a Szerződés 349. cikke első bekezdésében említett legkülső régiói körüli tengeri biológiai erőforrásokat különös védelemben kell részesíteni, mivel hozzájárulnak az említett területek helyi gazdaságának megőrzéséhez, tekintettel azok strukturális, társadalmi és gazdasági helyzetére. Ezért ezeken a vizeken bizonyos halászati tevékenységek végzését az említett területek kikötőiben lajstromozott halászhajókra kell korlátozni.
- (22) Annak érdekében, hogy hozzájáruljon az élő vízi erőforrások és a tengeri ökoszisztémák megőrzéséhez, az Uniónak törekednie kell a biológiailag érzékeny területek védelmére, mégpedig oly módon, hogy azokat védett területnek nyilvánítja. Az ilyen területeken lehetővé kell tenni a halászati tevékenységek korlátozását vagy betiltását. Annak eldöntése során, hogy mely területeket kell védett területnek nyilvánítani, különös figyelmet kell fordítani azokra a területekre, amelyek tekintetében egyértelmű bizonyíték van arra, hogy ott magas koncentrációban találhatók a minimális védelmi referenciaméretet el nem érő halak és az ívőhelyek, illetve a bioföldrajzi szempontból érzékenynek minősülő területekre. Figyelembe kell továbbá venni a meglévő védelmi területeket is. Annak érdekében, hogy megkönnyítsék a védett területek kiválasztásának folyamatát, a tagállamoknak azonosítaniuk kell az erre alkalmas területeket – az egybefüggő hálózatok részét képező területeket is beleértve –, adott esetben pedig együtt kell működniük egymással, és közös ajánlásokat kell készíteniük és küldeniük a Bizottság részére. A védett területek hatékonyabb létrehozása céljából a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy felhatalmazást kapjon e területek többéves terv részeként történő létrehozására. A megfelelő szintű demokratikus elszámoltathatóság és ellenőrzés biztosítása érdekében a Bizottságnak rendszeresen jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az említett védett területek működéséről.
- (23) A tengerek biológiai erőforrásainak fenntartható kiaknázására irányuló célkitűzés hatékonyabban elérhető a halászati gazdálkodás többéves megközelítésével, amelynek keretében kiemelt jelentőségű, a különböző halászatok egyedi jellemzőit szem előtt tartó többéves tervek készülnek.
- (24) A többéves terveknek lehetőleg ki kell terjedniük több állományra, amennyiben ezeket az állományokat közösen aknázzák ki, és e terveknek kell képezniük az érintett állományok és tengeri ökoszisztémák fenntartható kiaknázásának keretét, továbbá egyértelmű időtervet, valamint az előre nem látható fejleményekre vonatkozó védőmechanizmusokat kell megállapítaniuk. A többéves terveket továbbá pontosan meghatározott gazdálkodási célokra kell alapozni az érintett állományok és tengeri ökoszisztémák fenntartható kiaknázásához való hozzájárulás érdekében. Az említett terveket a tanácsadó testületekkel, a halászati ágazat szereplőivel, tudományos szakértőkkel, valamint a halászati gazdálkodásban érdekelt más érintett felekkel konzultálva kell elfogadni.
- (25) A 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, a 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾, valamint a 2008/56/EK irányelv bizonyos kötelezettségeket rónak a tagállamokra a különleges védelmi területek, a különleges természetmegőrzési területek és a védett tengeri területek tekintetében. Ezen intézkedések a közös halászati politika hatálya alá tartozó intézkedések elfogadását tehetik szükségessé. Ezért helyénvaló annak engedélyezése, hogy a tagállamok a felségterületükhöz vagy joghatóságuk alá tartozó vizek tekintetében az említett uniós jogi aktusokból eredő kötelezettségeik teljesítéséhez szükséges védelmi intézkedéseket fogadjanak el, azzal a feltétellel, hogy ezen intézkedések nem érintik más tagállamok halászati érdekeit. Amennyiben ezen intézkedések érintik más tagállamok halászati érdekeit, azok elfogadására a Bizottságot kell felhatalmazni, és az érintett tagállamok között regionális együttműködést kell indítani.
- (26) Intézkedésekre van szükség a nem szándékos fogások jelenlegi magas szintjének csökkentése, valamint a visszadobások fokozatos felszámolása érdekében. A nem szándékos fogások és visszadobások valójában komoly veszteséget jelentenek, és negatívan hatnak a tengerek biológiai

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

⁽²⁾ A Tanács 92/43/EGK Irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.; magyar nyelvű kiadás, 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.).

- erőforrásainak és a tengeri ökoszisztémáknak a fenntartható kiaknázására, valamint a halászat pénzügyi életképességére. Elő kell írni és fokozatosan be kell vezetni egy olyan kötelezettséget, mely szerint a fogási határok és – a Földközi-tengeren – a minimális méretre vonatkozó szabályok hatálya alá tartozó fajokból az uniós vizeken, illetve uniós halászhajók által kifogott valamennyi halászsákmányt ki kell rakodni (a továbbiakban: a kirakodási kötelezettség), és ezzel párhuzamosan hatályon kívül kell helyezni azokat a szabályokat, amelyek a halászatokat eddig a visszadobásra kötelezték.
- (27) A kirakodási kötelezettséget halászatonként kell bevezetni. A halászok számára továbbra is lehetővé kell tenni az olyan fajok visszadobását, amelyek tekintetében a rendelkezésre álló legjobb tudományos vélemények magas túlélési arányt jeleznek a tengerbe történő visszarendelésükkor.
- (28) A kirakodási kötelezettség működőképessé tétele és a változó éves fogási összetételek hatásának mérséklése érdekében a tagállamok részére lehetővé kell tenni, hogy adott százalékos értékig átvigyük a kvótákat az egyik évről a másikra.
- (29) A kirakodási kötelezettség irányítása során szükséges, hogy a tagállamok mindent megtegyenek a nem szándékos fogások csökkentése érdekében. Ennek céljából kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani a szelektív halászati technikák javításának, amelyek a nem szándékos fogásoknak a lehetőségek szerinti lehető legnagyobb mértékű megelőzését és csökkentését célozzák. Fontos, hogy a tagállamok a kvótákat a hajók között olyan összetételben osszák szét, hogy az a halászati tevékenységekben a lehető legjobban tükrözze a fajok várható összetételét. A rendelkezésre álló kvóták és a tényleges halászati gyakorlatok közötti eltérés esetén a tagállamoknak fontolóra kell venniük a más tagállamokkal való kvótacsere útján történő kiigazításokat, az állandó hatályú kvótacsere is beleértve. A tagállamoknak fontolóra kell venniük továbbá annak elősegítését, hogy a hajótulajdonosok az egyedi kvótákat például a termelői szervezetek vagy a hajótulajdonosi csoportok szintjén egyesítsék. A tagállamoknak végül fontolóra kell venniük, hogy a járulékosan kifogott fajok beleszámítják a célfaj kvótájába, a járulékosan kifogott fajok védettségi helyzetétől függően.
- (30) A minimális védelmi referenciaméret alatti fogások kirakodása esetén a rendeltetési célokat korlátozni kell és az ilyen fogásokat ki kell zárni az emberi fogyasztás céljára történő értékesítés köréből.
- (31) Azon nem szándékos fogások kezelése érdekében, amelyeket még az ilyen fogások csökkentésére irányuló valamennyi intézkedés alkalmazásával sem lehet elérni, a kirakodási kötelezettséget illetően – elsősorban többéves tervek útján – bizonyos *de minimis* kivételeket kell megállapítani a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó halászatok tekintetében.
- (32) Amennyiben a fogások dokumentálásának kötelezettségét is magában foglaló kirakodási kötelezettség van érvényben, a tudományos szakvélemények fényében, valamint a maximális fenntartható hozamra vonatkozó cél vesélyeztetése és a halászati mortalitás fokozása nélkül lehetővé kell tenni a kapcsolódó halászati lehetőségek növelését annak figyelembevétele céljából, hogy olyan halak is kirakodásra kerülnek, amelyeket korábban visszadobtak.
- (33) A valamely halászati tevékenység folytatása lehetőségének átlátható és objektív – többek között környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi jellegű – kritériumokon kell alapulnia. A tagállamoknak elő kell mozdítaniuk a felelős halászatot, mégpedig oly módon, hogy ösztönzőket biztosítanak az ágazat azon szereplői számára, amelyek a környezetre legkevésbé ártalmas módon folytatják a halászatot, és amelyek működése a legtöbb előnnyel jár a társadalom számára.
- (34) A fogási vagy a halászati erő kifejtésre vonatkozó korlátok felállításával kell biztosítani azon állományok maximális fenntartható hozamot eredményező kiaknázását, amelyekre vonatkozóan nem készült többéves terv. Amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő adat, a halászati gazdálkodást hozzávetőleges paraméterek alkalmazásával kell végezni.
- (35) Tekintettel a halászati ágazat bizonytalan gazdasági helyzetére és bizonyos part menti közösségek halászatától való függésére, a halászati lehetőségeknek az egyes tagállamokra megállapított előrelátható állományrészek alapján történő, tagállamok közötti felosztásával biztosítani kell a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitását.
- (36) A halászati tevékenységek e viszonylagos stabilitásának – az állományok adott időleges biológiai helyzetét figyelembe véve – biztosítani kell és teljes mértékben figyelembe kell vennie azon régiók sajátos szükségleteit, ahol a helyi közösségek különösen függenek a halászatától és a hozzá kapcsolódó tevékenységektől, amint ezt az 1976. november 3-i tanácsi állásfoglalás⁽¹⁾ és különösen annak VII. melléklete megállapította.
- (37) Ezért a viszonylagos stabilitás kifejezést ebben az értelemben kell használni.
- (38) A Bizottságot fel kell jogosítani arra, hogy ideiglenes intézkedéseket fogadjon el abban az esetben, ha a tengerek biológiai erőforrásainak védelme vagy a tengeri ökoszisztéma a halászati tevékenységek eredményeképpen olyan súlyos fenyegetésnek van kitéve, amely azonnali beavatkozást igényel. Ezeket az intézkedéseket meghatározott időkereten belül kell meghozni, és egy kijelölt időtartamra maradnak érvényben.

⁽¹⁾ A Tanács 1976. november 3-i állásfoglalása a Közösségen belüli, 200 mérföldig terjedő halászati övezet 1977. január 1-jei hatállyal történő létrehozásának egyes külső vonatkozásairól (HL C 105., 1981.5.7., 1. o.).

- (39) A tagállamoknak regionális szinten együtt kell működniük egymással, hogy védelmi intézkedések, illetve a környezetvédelmi jogszabályok értelmében védettnek minősülő területeken folytatott halászati tevékenységekre vonatkozó intézkedések kidolgozását és végrehajtását célzó közös ajánlásokat és egyéb jogi eszközöket fogadjanak el. A regionális együttműködés keretében a Bizottság kizárólag végrehajtási jogi aktusok vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén fogadhat el védelmi intézkedéseket, azzal a feltétellel, hogy az adott régióban érintett valamennyi tagállam együttesen közös ajánlást fogad el. Közös ajánlás hiányában a Bizottságnak a Szerződés alapján javaslatot kell benyújtania a vonatkozó intézkedésekre.
- (40) A tagállamokat fel kell hatalmazni arra, hogy olyan védelmi és gazdálkodási intézkedéseket fogadjanak el az uniós vizekben található állományok tekintetében, amelyek kizárólag a lobogójuk alatt hajózó uniós halászhajókra vonatkoznak.
- (41) A tagállamokat fel kell hatalmazni arra, hogy 12 tengeri mérföldes körzetükben az összes uniós halászhajóra alkalmazandó védelmi és gazdálkodási intézkedéseket fogadjanak el, feltéve, hogy amennyiben az ilyen intézkedéseket más tagállamok uniós halászhajóira is alkalmazni kell, az elfogadott intézkedések megkülönböztetéstől mentesek, a többi érintett tagállammal sor került előzetes egyeztetésre, valamint az Unió nem fogadott el az érintett 12 tengeri mérföldes körzetre vonatkozó egyedi védelmi és gazdálkodási intézkedéseket.
- (42) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy bevezessék az átruházható halászati koncessziók rendszerét.
- (43) A tagállamoknak a flottáik halászati kapacitása és a rendelkezésükre álló halászati lehetőségek közötti egyensúlyról készült értékelésük alapján konkrét intézkedéseket kell hozniuk az uniós halászhajók számának a rendelkezésre álló erőforrásokhoz történő igazítása érdekében. Az értékeléseket a Bizottság iránymutatásainak megfelelően kell elvégezni és azokat a Bizottságnak eljuttatandó éves jelentésben kell előterjeszteni. E jelentéseket közzé kell tenni. Minden tagállam részére lehetővé kell tenni, hogy megválassza, milyen intézkedéseket és jogi eszközöket kíván elfogadni a túlzott halászati kapacitások csökkentésére.
- (44) Ezenfelül a halászati kapacitás kezelése és kiigazítása céljából fenn kell tartani a kötelező maximális flottakapacitás felső értékét és a támogatott hajóleszerelésekkel kapcsolatos nemzeti belépési/kilépési rendszereket.
- (45) A tagállamok kötelesek nyilvántartani a lobogójuk alatt hajózó uniós halászhajók jellemzőire és tevékenységére vonatkozó minimális információkat. Ezeket a nyilvántartásokat a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani, hogy a tagállamok flottaméretét figyelemmel lehessen kísérni.
- (46) A rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményeken alapuló halászati gazdálkodáshoz összehangolt, megbízható és pontos adatállományokra van szükség. Ezért a tagállamoknak össze kell gyűjteniük a flottájukra és a halászati tevékenységekre vonatkozó adatokat, különös tekintettel a fogásokra vonatkozó biológiai adatokra – a visszadobásokat is beleértve –, a halállományokra vonatkozó felmérési információkra és a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémára gyakorolt lehetséges környezeti hatásaira. A tagállamoknak kezelniük kell az összegyűjtött adatokat és azokat a végfelhasználói és más érdekelt felek rendelkezésére kell bocsátaniuk. A tagállamoknak együtt kell működniük egymással és a Bizottsággal az adatgyűjtési tevékenységek összehangolása során is. Adott esetben a tagállamoknak harmadik országokkal is együtt kell működniük az adatgyűjtés tekintetében. A tagállamoknak értékelés céljából éves jelentést kell benyújtaniuk a Bizottság számára az adatgyűjtési tevékenységeikről, és a jelentést közzé kell tenni.
- (47) Az adatgyűjtésnek ki kell terjednie a halászati ágazatban, az akvakultúrában, valamint a halászati és akvakultúra-termékek feldolgozásában aktív vállalkozások gazdasági értékelését elősegítő adatokra és az említett iparágak foglalkoztatási tendenciáira.
- (48) A magasan képzett tudományos személyzet általi szükséges segítségnyújtás biztosítása céljából a 2005/629/EK bizottsági határozat⁽¹⁾ által létrehozott Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottsággal (HTMGB) konzultációt lehet folytatni a tengerek biológiai erőforrásainak védelmével és az azokkal való gazdálkodással kapcsolatos kérdésekről, különösen a biológiai, gazdasági, környezeti, társadalmi és műszaki vonatkozások alkalmazásában.
- (49) A nemzeti szinten elfogadott és más tagállamokkal összehangolva végrehajtott tudományos adatgyűjtési, kutatási és innovációs programok révén, valamint az uniós kutatási és innovációs kereteken belül meg kell erősíteni a halászatra vonatkozó, szakpolitika-orientált tudományos munkát. Elő kell mozdítani továbbá az ágazat és a tudományos szakemberek közötti jobb együttműködést.
- (50) Az Uniónak nemzetközi szinten népszerűsítienie kell a közös halászati politika célkitűzéseit, és biztosítania kell, hogy az uniós vizeken kívül folytatott uniós halászati tevékenységek az alkalmazandó uniós jogban foglalt elvekkel és előírásokkal azonos elveken és előírásokon alapuljanak, valamint egyenlő versenyfeltételeket kell előmozdítania az uniós piaci szereplők és a harmadik országbeli piaci szereplők számára. Ennek érdekében az Uniónak törekednie kell arra, hogy vezető szerepet töltsön be a regionális, illetve nemzetközi szervezetek teljesítménye megerősítésének folyamatában, azzal a céllal, hogy alkalmasabbá tegye a szervezeteket a felelősségi körükbe tartozó élő tengeri erőforrások védelmére és az azokkal való gazdálkodásra, beleértve a jogellenes,

⁽¹⁾ 2005/629/EK: A Bizottság határozata (2005. augusztus 26.) a halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottság létrehozásáról (HL L 225., 2005.8.31., 18 o.).

nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelmet is. Az Uniónak együtt kell működnie a harmadik országokkal és a nemzetközi szervezetekkel a nemzetközi intézkedéseknek – beleértve a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelmet is – való jobb megfelelés céljából. Az Unió álláspontjának a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken kell alapulnia.

- (51) A harmadik országokkal kötött fenntartható halászati partnerségi megállapodásoknak biztosítaniuk kell, hogy a harmadik országok vizein folytatott uniós halászati tevékenységek a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken és a vonatkozó információk cseréjén alapuljanak, így gondoskodva a tengerek biológiai erőforrásainak fenntartható kiaknázásáról, illetve az átláthatóságról a többletmenyiség megállapítását illetően, valamint ezáltal biztosítva az erőforrásoknak a közös halászati politika céljaival összhangban álló kezelését. Ezeknek a megállapodásoknak, melyek az Uniótól kapott pénzügyi hozzájárulás fejében az uniós flotta érdekeivel összhangban álló mértékben hozzáférést biztosítanak az erőforrásokhoz, hozzá kell járulniuk egy magas színvonalú irányítási struktúra kialakításához, mindenekelőtt a hatékony adatgyűjtési, megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti intézkedések biztosítása érdekében.
- (52) A demokratikus alapelvek, valamint az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában és az egyéb vonatkozó emberi jogi dokumentumokban foglalt emberi jogok, továbbá a jogállamiság alapelvei tiszteletben tartásának a fenntartható halászati partnerségi megállapodások elengedhetetlen részét kell képeznie, amely megállapodásoknak külön emberi jogi záradékot kell tartalmazniuk. A fenntartható halászati partnerségi megállapodásokba beillesztett emberi jogi záradéknak teljes mértékben összhangban kell lennie az uniós fejlesztési politika átfogó célkitűzéseivel.
- (53) Az akvakultúrának elő kell segítenie a fenntarthatóságon alapuló élelmiszertermelés képességének Unió-szerte történő megőrzését, hogy az uniós polgárok számára hosszú távon garantálni lehessen az élelmiszerbiztonságot – az élelmiszerellátást is beleértve –, és ki lehessen elégíteni a világ növekvő élelmiszer-igényét a halak és a tenger gyümölcsei iránt.
- (54) A Bizottságnak az európai akvakultúra fenntartható fejlődését szolgáló, 2009-ben elfogadott stratégiája – amelyet az Európai Parlament és a Tanács üdvözölt, illetve utóbbi jóvá is hagyott – megállapította, hogy az akvakultúra vonatkozásában egységes feltételeket kell teremteni, és támogatni kell annak fenntartható fejlődését.
- (55) Az Unióban folytatott akvakultúra-tevékenységekre hatással vannak a különböző tagállami – többek között a piaci szereplők engedélyeire vonatkozó – feltételek. A nemzeti stratégiai tervekhez kapcsolódó uniós stratégiai iránymutatásokat ezért úgy kell megalkotni, hogy azok növeljék az akvakultúra-ágazat versenyképességét, támogassák annak fejlesztését és innovációját, valamint előmozdítsák a parti és szárazföldi területek gazdasági tevékenységét, diverzifikációját és életminőségét. Ezen túlmenően a tagállamok között olyan mechanizmusokat kell életbe léptetni, amelyek lehetővé teszik az információk és a bevált gyakorlatok megosztását egy, az üzletbiztonságra, az uniós vizekhez és területekhez való hozzáférésre és az engedélyezési eljárásokkal kapcsolatos adminisztráció egyszerűsítésére vonatkozó nemzeti intézkedések nyitott koordinációs módszere révén.
- (56) Az akvakultúra egyedi jellege miatt szükség van egy tanácsadó testületre, amelyben az érintettek megvitathatják az akvakultúrára hatást gyakorolható uniós szakpolitikák elemeit.
- (57) Meg kell erősíteni az Unió halászati és akvakultúra-ágazatának versenyképességét, és a termelési és a forgalmazási tevékenységek jobb irányítása érdekében egyszerűsítésre van szükség. A halászati és akvakultúra-termékek piaci közös szervezésének egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítania az Unióban forgalmazott valamennyi halászati és akvakultúra-termék vonatkozásában – függetlenül azok származási helyétől –, továbbá lehetővé kell tennie a fogyasztók számára, hogy megalapozottabb döntéseket hozzanak és támogatnia kell a felelős fogyasztást, valamint az egész ellátási lánc mentén javítani kell a gazdaságra és az uniós piac működésére vonatkozó ismeretek szintjét.
- (58) A közös piacszervezést az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban kell megvalósítani, különös tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet előírásaira.
- (59) A közös halászati politika szabályainak való megfelelés biztosítása érdekében ki kell alakítani egy hatékony ellenőrző, felügyeleti és érvényesítési rendszert, amely magában foglalja a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászati tevékenységek elleni küzdelmet is.
- (60) A korszerű és hatékony technológiák használatát elő kell mozdítani az uniós ellenőrző, felügyeleti és érvényesítési rendszer keretében. A tagállamok és a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy kísérleti projekteket folytassanak le az új ellenőrzési technológiák és adatkezelési rendszerek terén.
- (61) Annak biztosítása céljából, hogy az ellenőrzési és végrehajtási szabályok vonatkozásában az egyes tagállamokban hasonló feltételek legyenek érvényben, ösztönözni kell a tagállamok közötti együttműködést a hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók meghatározása terén.
- (62) Annak érdekében, hogy biztosítsák a piaci szereplők részvételét az uniós adatgyűjtésben és az uniós ellenőrző, felügyeleti és érvényesítési rendszerben, a tagállamoknak képesnek kell lenniük arra, hogy a piaci szereplőik számára előírják a megfelelő működési költségekhez való arányos hozzájárulást.

- (63) Korlátozott pénzügyi forrásaik és a halászati ipar fejlesztésében és irányításában tapasztalható problémák miatt a tagállamok önállóan nem tudják megfelelően megvalósítani a közös halászati politika céljait. Ezért a fenti célok megvalósításának elősegítése érdekében többéves uniós pénzügyi támogatást kell biztosítani, amelynek a közös halászati politika kiemelt területeire kell összpontosítani, és az egyes tagállamokban a halászati ágazat sajátos jellemzőihez kell igazodnia.
- (64) Az uniós pénzügyi támogatást attól kell függővé tenni, hogy a tagállamok és a piaci szereplők – többek között a hajótulajdonosok – tiszteletben tartják-e a közös halászati politika szabályait. Az e tekintetben elfogadandó egyedi szabályokra is figyelemmel, amennyiben egy tagállam nem tartja be egy, a közös halászati politika szerinti konkrét kötelezettségét, vagy egy piaci szereplő súlyosan megszegi e szabályokat, az uniós pénzügyi támogatást meg kell szakítani, fel kell függeszteni vagy ki kell igazítani.
- (65) A közös halászati politika céljainak elérése tekintetében elengedhetetlennek bizonyult az érdekeltekkel folytatott párbeszéd. Az uniós vizek eltérő feltételeire és a közös halászati politika növekvő regionalizációjára tekintettel a tanácsadó testületeknek lehetővé kell tenniük a közös halászati politika végrehajtása során az érdekeltek ismereteinek és tapasztalatainak hasznosítását.
- (66) Tekintettel a legkülső régiók, az akvakultúra, a piacok és a Fekete-tenger egyedi jellemzőire, helyénvaló ezek mindegyike vonatkozásában új tanácsadó testületet felállítani.
- (67) A Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: a tagállamok bizonyos környezetvédelmi kötelezettségeit kísérő védelmi intézkedések elfogadása; a kirakodási kötelezettségnek az Unió nemzetközi kötelezettségeinek teljesítéséhez való hozzáigazítása; a kirakodási kötelezettség más fajokra való kiterjesztése a regionalizációs folyamat alkalmazásával; egyedi visszadobási tervek elfogadása a regionalizációs folyamat alkalmazásával; *de minimis* kivételek elfogadása a kirakodási kötelezettség tekintetében, amennyiben a kirakodási kötelezettségre vonatkozóan nem került elfogadásra más végrehajtási intézkedés; valamint a tanácsadó testületek működése részletes szabályainak meghatározása. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megszövegezése során a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz történő egyidejű, időben és megfelelő módon történő továbbításáról.
- (68) E rendeletnek a tengerek biológiai erőforrásainak védelmére vonatkozó súlyos fenyegetés enyhítését célzó ideiglenes intézkedésekre, a flottakezelés terén a belépési/kilépési rend végrehajtására, továbbá az uniós halászhajóflotta nyilvántartás adatainak nyilvántartásba vételére, formájára

és továbbítási módjára vonatkozó rendelkezései végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.

- (69) Az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem haladja meg a céljai eléréséhez szükséges mértéket.
- (70) Az e rendelet szerinti megfelelő szabályok hatálybalépésével egyidejűleg hatályon kívül kell helyezni a 2004/585/EK tanácsi határozatot ⁽²⁾.
- (71) A szükséges módosítások számára és fontosságára való tekintettel a 2371/2002/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

- (1) A közös halászati politika a következőkre terjed ki:
- a) a tengerek biológiai erőforrásainak védelme, valamint az ezeket kiaknázó halászatok és flották irányítása;
 - b) a közös halászati politika végrehajtását támogató piaci és pénzügyi intézkedésekkel kapcsolatosan az édesvízi biológiai erőforrások, az akvakultúra, valamint a halászati és akvakultúra-termékek feldolgozása és forgalmazása.
- (2) A közös halászati politika akkor vonatkozik az (1) bekezdésben említett tevékenységekre, amennyiben azokat a következő területeken folytatják:
- a) a tagállamoknak a Szerződés hatálya alá tartozó területe,
 - b) uniós vizek, beleértve a harmadik országok lobogója alatt hajózó és ott bejegyzett halászhajók tevékenységeit, vagy
 - c) uniós halászhajók uniós vizeken kívül folytatott tevékenységei, vagy

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2004/585/EK határozata (2004. július 19.) a közös halászati politika alapján történő regionális tanácsadó testületek felállításáról (HL L 256., 2004.8.3., 17. o.)

- d) tagállamok állampolgárai által folytatott tevékenységek, a lobogó szerinti állam elsődleges felelősségének sérelme nélkül.

2. cikk

Célkitűzések

(1) A közös halászati politikának biztosítania kell, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek környezetvédelmi szempontból hosszú távon fenntarthatóak legyenek, és hogy kezelésük összhangban legyen a gazdasági, a társadalmi és a foglalkoztatási előnyök elérésére irányuló célkitűzésekkel, valamint hogy hozzájáruljanak az élelmiszerellátás biztosításához.

(2) A közös halászati politika keretében elővigyázatossági megközelítést kell alkalmazni a halászati gazdálkodás vonatkozásában, annak biztosítására törekedve, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományát, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet.

Annak a célkitűzésnek a megvalósítása érdekében, hogy a halállományokat fokozatosan helyreállítsák és a biomassza-szintet meghaladó olyan szinten tartsák, amely maximális fenntartható hozamot képes biztosítani, a fenntartható hozam maximális kiaknázási arányát – amennyiben lehetséges – 2015-ig el kell érni, és legkésőbb 2020-ig fokozatosan az összes halállomány esetében meg kell valósítani.

(3) A közös halászati politika keretében ökoszisztéma-alapú megközelítést kell alkalmazni a halászati gazdálkodás vonatkozásában annak biztosítására, hogy a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt kedvezőtlen hatásai a lehető legkisebbek legyenek, továbbá a közös halászati politika keretében törekedni kell annak biztosítására, hogy az akvakultúra- és a halászati tevékenységek ne idézzék elő a tengeri környezet romlását.

(4) A közös halászati politikának hozzá kell járulnia a tudományos adatok gyűjtéséhez.

(5) A közös halászati politika keretében mindenekelőtt:

- a) eseti alapon és a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények figyelembevételével fokozatosan fel kell számolni a visszaszabás gyakorlatát, amennyire lehetséges elkerülve és csökkentve a nem szándékos fogásokat és fokozatosan biztosítva, hogy a fogásokat kirakodják;
- b) amennyiben szükséges, a lehető legjobban hasznosítani kell a nem szándékos fogásokat, mégpedig anélkül, hogy piacot teremtenék a minimális védelmi referenciaméretet el nem érő fogások számára;
- c) meg kell teremteni a feltételeket ahhoz, hogy a halászati és a halfeldolgozó ipar, valamint a halászathoz kötődően a szárazföldön végzett tevékenységek gazdaságilag életképesek és versenyképessé váljanak;
- d) intézkedéseket kell hozni a flották halászati kapacitásának a halászati lehetőségek olyan szintjéhez való igazítása érdekében, amely összhangban van a (2) bekezdésében foglaltakkal, mégpedig annak érdekében, hogy a tengerek biológiai erőforrásainak túlzott kiaknázása nélkül gazdaságilag életképes flották működjenek;

e) az élelmiszerellátáshoz és az élelmezésbiztonsághoz, valamint a foglalkoztatáshoz való hozzájárulás érdekében ösztönözni kell a fenntartható uniós akvakultúra-tevékenységek kialakítását;

f) hozzá kell járulni a halászati tevékenységekből élők méltányos életszínvonalához, szem előtt tartva a part menti halászatot és a társadalmi-gazdasági szempontokat;

g) hozzá kell járulni a halászati és az akvakultúra-termékek hatékony és átlátható belső piacának kialakításához, valamint az Unióban forgalmazott halászati és akvakultúra-termékek vonatkozásában az egyenlő versenyfeltételek biztosításához;

h) figyelembe kell venni a fogyasztók és a termelők érdekeit egyaránt;

i) a társadalmi-gazdasági szempontok figyelembevétele mellett ösztönözni kell a part menti halászati tevékenységeket;

j) igazodni kell az uniós környezetvédelmi jogszabályokhoz, különösen a 2008/56/EK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében szereplő, a környezet jó állapota 2020-ig történő elérésének célkitűzéséhez, valamint más uniós szakpolitikákhoz.

3. cikk

A jó kormányzás elvei

A közös halászati politikát a jó kormányzás alábbi elveinek kell vezérelniük:

- a) a hatáskörök egyértelmű meghatározása uniós, regionális, nemzeti és helyi szinten;
- b) a regionális sajátosságoknak egy regionalizált megközelítésen keresztüli figyelembevétele;
- c) a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeknek megfelelő intézkedések kialakítása;
- d) hosszú távú perspektíva;
- e) költséghatékonyság az igazgatás területén;
- f) az érdekelt felek – különösen a tanácsadó testületek – megfelelő bevonása minden szakaszban, az intézkedések kialakításától azok végrehajtásáig;
- g) a lobogó szerinti állam elsődleges felelőssége;
- h) az egyéb uniós szakpolitikákkal való összhang;
- i) adott esetben hatásvizsgálat alkalmazása;
- j) a közös halászati politika belső és külső dimenziója közötti összhang;
- k) a hatályos jogi követelményekkel összhangban az adatkezelés átláthatósága a magánéletnek, a személyes adatok védelmének és a bizalmas adatkezelésre vonatkozó szabályoknak a megfelelő tiszteletben tartása mellett; az adatok elérhetősége a megfelelő tudományos testületek, valamint tudományos vagy igazgatási kérdésekben érdekelt egyéb szervek, továbbá egyéb meghatározott végfelhasználók számára.

4. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „uniós vizek”: a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizek, kivéve a Szerződés II. mellékletében felsorolt területekkel szomszédos vizeket;
2. „a tengerek biológiai erőforrásai”: rendelkezésre álló és hozzáférhető, tengervízben élő fajok, beleértve az anadrom és katadrom vándorló fajokat a tengeri életszakaszuk során;
3. „édesvízi biológiai erőforrások”: a rendelkezésre álló és hozzáférhető, édesvízben élő fajok;
4. „halászhajó”: a tengerek biológiai erőforrásainak kereskedelmi célú kiaknázására szolgáló felszereléssel rendelkező vízi járművek, vagy kékuszójú tonhalat fogó csapda;
5. „uniós halászhajó”: olyan halászhajó, amely tagállami lobogó alatt hajózik, és nyilvántartásba vételére az Unióban került sor;
6. „a halászflottába történő belépés”: halászhajó felvétele valamely tagállam halászhajó-nyilvántartásába;
7. „maximális fenntartható hozam”: az a legnagyobb elméleti egyensúlyi hozam, amely a meglévő átlagos környezeti feltételek mellett valamely állományból átlagosan folyamatosan kifogható anélkül, hogy jelentősen befolyásolná a szaporodási folyamatot;
8. „elővigyázatossági megközelítés a halászati gazdálkodás vonatkozásában”: az ENSZ halállományokról szóló megállapodásának 6. cikkében foglaltak értelmében vett olyan megközelítés, amely szerint a megfelelő tudományos adatok hiánya nem lehet oka a célfajok, a járulékos vagy a függő fajok, valamint a nem célfajok és környezetük védelmére vonatkozó kezelési intézkedések meghozatala elhalasztásának vagy elmaradásának;
9. „ökoszisztéma-alapú megközelítés a halászati gazdálkodás vonatkozásában”: a halászati gazdálkodás olyan, ökológiai szempontból ésszerű korlátok között mozgó, integrált megközelítése, amely – a halászati és az egyéb emberi tevékenységek figyelembevételével – arra törekszik, hogy a természeti erőforrások felhasználásával úgy gazdálkodjunk, hogy közben megőrizzük az érintett ökoszisztémák élőhelyei összetételének, szerkezetének és működésének fenntartásához szükséges biológiai gazdagságot és biológiai folyamatokat, mégpedig azáltal, hogy figyelembe vesszük az ökoszisztémák biotikus, abiotikus és humán összetevőivel kapcsolatos ismereteket és bizonytalansági tényezőket;
10. „visszadobások”: olyan fogások, amelyeket visszadobnak a tengerbe;
11. „alacsony kihatású halászat”: olyan szelektív halászati technikák alkalmazása, amelyek csak kismértékű káros hatást gyakorolnak a tengeri ökoszisztémákra, és/vagy a tüzelőanyagra vonatkoztatott kibocsátásuk értéke alacsony lehet;
12. „szelektív halászat”: olyan halászati módszerekkel vagy eszközökkel történő halászat, amelyek a halászati művelet során méret vagy faj alapján irányulnak organizmusok fogására, lehetővé téve a nem célfajok elkerülését vagy sértetlenül történő visszaengedését;
13. „halászati mortalitás” egy adott időszakban végzett halászati tevékenységek révén az állományból eltávolított biomassa vagy egyedek aránya;
14. „állomány”: valamely adott gazdálkodási területen előforduló tengeri biológiai erőforrás;
15. „fogási határ”: az esettől függően vagy egy olyan halállomány vagy halállománycsoport kifogásának mennyiségi határa egy adott időszakon belül, mely halállományra vagy halállománycsoportra kirakodási kötelezettség van érvényben, vagy a kirakodásának mennyiségi határa egy adott időszakon belül, amelyre nincs érvényben kirakodási kötelezettség;
16. „védelmi referenciapont”: a halállomány populációinak a halgazdálkodásban használatos paraméterei (például a biomassa vagy a halászati mortalitás), például a biológiai kockázat elfogadható szintje vagy a hozam kívánt szintje vonatkozásában;
17. „minimális védelmi referenciaméret”: valamely tengervízben élő fajnak – ivarérettségi szintjére figyelemmel – az uniós jog által meghatározott mérete, amely méret alatt olyan korlátozások vagy ösztönzők alkalmazandók, amelyek célja a halászati tevékenység révén történő kifogás elkerülése; ez a méret adott esetben a minimális kirakodási méret helyébe lép;
18. „biztonságos biológiai határértékeken belüli állomány”: olyan állomány, amelynek esetében igen valószínű, hogy az előző év végén a szaporodóképes állomány becsült biomasszája meghaladja a biomassa korlátozási referenciapontját (Blim), és az előző éves halászati mortalitás becsült aránya a halászati mortalitás korlátozási referenciapontja (Flim) alatt marad.
19. „védelmi intézkedés”: olyan óvintézkedés, amelynek célja, hogy elkerülje valamilyen nem kívánatos dolog bekövetkezését;
20. „technikai intézkedés”: olyan intézkedés, amely a halászeszközök használatának és felépítésének feltételekhez kötésével, valamint a halászterületekhez való hozzáférés korlátozásával szabályozzák a fogások faj- és méretösszetételét, és a halászati tevékenységek által az ökoszisztémák összetevőire gyakorolt hatásokat;

21. „halászati erő kifejtés”: egy haláshajó kapacitásának és aktivitásának szorzata; haláshajók csoportja esetében a csoportba tartozó összes hajó halászati erő kifejtésének az összege;
22. „közvetlen gazdálkodási érdeklő tagállam”: olyan tagállam, amely a halászati lehetőségekből, az érintett tagállam kizárólagos gazdasági övezetében folytatott halászati tevékenységből vagy – a Földközi-tenger esetében – a nyílt tengeren folytatott hagyományos halászból kifolyólag érdekeltséggel bír;
23. „átruházható halászati koncesszió”: visszavonható használati jogosultságok egy tagállam részére kiosztott vagy az 1967/2006/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 19. cikkével összhangban egy tagállam által elfogadott irányítási tervben megállapított halászati lehetőség meghatározott részére, amelyet jogosultja átruházhat;
24. „halászati kapacitás”: a hajó tonnatartalma bruttó űrtartalomban és teljesítménye kilowattban, a 2930/86/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 4. és 5. cikkében meghatározottak szerint;
25. „akvakultúra”: a vízi organizmusok olyan tartása vagy tenyésztése, amelyben a szóban forgó organizmusok gyarapodását a környezet természetes kapacitását meghaladó mértékben gyarapító technológiákat használnak, és amelyben ezek az organizmusok a tartási vagy a tenyésztési szakaszokban – a lehalasztást is beleértve – egy természetes vagy jogi személy tulajdonában maradnak;
26. „halászati jogosítvány”: az 1224/2009/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ 4. cikkének 9. pontjában meghatározott jogosítvány;
27. „halászati engedély”: az 1224/2009/EK rendelet 4. cikkének 10. pontjában meghatározott engedély;
28. „halászati tevékenység”: halak felkutatása, halászeszközök kivetése, kihelyezése, húzása és vontatása, a fogás fedélzetre vétele, hal és halászati termékek átrakása, fedélzeten tartása, fedélzeti feldolgozása, áthelyezése, ketreces tartása, hizlalása és kirakodása;
29. „halászati termékek”: halászati tevékenységből származó vízi organizmus, vagy az abból előállított termékek;
30. „piaci szereplő”: olyan természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely halászati és akvakultúra-termékeket előállító, feldolgozó-, forgalmazó-, elosztó-, illetve azok kiskereskedelmi láncának valamely szakaszával kapcsolatos tevékenységet folytató vállalkozást működtet vagy ilyen vállalkozással rendelkezik;
31. „súlyos jogsértés”: a vonatkozó uniós jogban, így egyebek mellett az 1005/2008/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 42. cikkének (1) bekezdésében és az 1224/2009/EK rendelet 90. cikkének (1) bekezdésében ekként meghatározott jogsértés;
32. „tudományos adatok végfelhasználója”: a halászati ágazatra vonatkozó adatok tudományos elemzésében kutatási vagy gazdálkodási szempontból érdekelt szerv;
33. „kifogható mennyiség többlete”: a kifogható mennyiség azon része, amelyet valamely part menti állam nem fog ki, aminek eredményeképpen az egyes állományok általános kiaknázási mértéke a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján olyan szint alatt marad, hogy képesek önállóan helyreállni, és a halászott fajok populációit a kívánatos szintek felett tartani;
34. „akvakultúra-termék”: akvakultúra-tevékenységekből származó vízi organizmus az életciklusának bármely szakaszában, vagy az abból előállított termékek;
35. „szaporodóképes állomány biomaszája”: meghatározott idő alatt reprodukálódó adott forrás haltömegére vonatkozó becslés, beleértve mind a hím- és nőivarú egyedeket, továbbá az eleve születőket is;
36. „vegyes halászat”: olyan halászat, ahol egynél több faj van jelen, és ahol ugyanazon halászati művelet során valószínűsíthetően különböző fajokat fognak ki;
37. „fenntartható halászati partnerségi megállapodás”: egy harmadik állammal az Uniótól kapott pénzügyi ellentételezés fejében vizekhez és erőforrásokhoz való, a tengerek biológiai erőforrásai többlete egy részének fenntartható kiaknázását célzó hozzáférés céljából kötött nemzetközi megállapodás, amely ellentételezésnek ágazati támogatás is a részét képezheti.

⁽¹⁾ A Tanács 1967/2006/EK rendelete (2006. december 21.) a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és az 1626/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 409., 2006.12.30., 11. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2930/86/EGK rendelete (1986. szeptember 22.) a haláshajók jellemzőinek meghatározásáról (HL L 274., 1986.9.25., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 1. kötet, 214. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 1005/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 1. o.).

(2) E rendelet alkalmazásában a földrajzi területek következő földrajzi meghatározásait kell alkalmazni:

- a) „Északi-tenger”: az ICES IIIa és IV övezet ⁽¹⁾;
- b) „Balti-tenger”: az ICES IIIb, IIIc és IIId övezet;
- c) „északnyugati vizek”: az ICES V (az Va kivételével, az Vb övezetben pedig kizárólag az uniós vizek), VI és VII övezet;
- d) „délnyugati vizek”: az ICES VIII, IX és X övezet (az Azori-szigetek körüli vizek), valamint a 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 CECAF-övezetek ⁽²⁾ (a Madeira és a Kanári-szigetek körüli vizek);
- e) „Földközi-tenger”: a ny. h. 5°36' vonalától keletre található földközi-tengeri térségi tengeri vizek;
- f) „Fekete-tenger”: a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) földrajzi alterülete a GFCM/33/2009/2 sz. határozatban meghatározottak szerint.

II. RÉSZ

HOZZÁFÉRÉS A VIZEKHEZ

5. cikk

A vizekhez való hozzáférés általános szabályai

(1) Az uniós halászhajóknak azonos hozzáféréssel kell rendelkezniük a vizekhez és az erőforrásokhoz az összes uniós vízben, kivéve a (2) és (3) bekezdésben említett vizeket, amelyekre a III. rész szerint elfogadott intézkedések vonatkoznak.

(2) A tagállamok felhatalmazást kapnak arra, hogy a felségterületükhöz vagy joghatóságuk alá tartozó alapvonalaktól számított 12 tengeri mérföldön belüli vizeken 2022. december 31-ig a halászati tevékenységet azokra a halászhajókra korlátozzák, amelyek hagyományosan az említett vizeken halásznak az érintett partvidéken lévő kikötőkből kiindulva anélkül, hogy megsértenék a más tagállam lobogója alatt hajózó uniós halászhajókra vonatkozó, a tagállamok között meglévő szomszédi viszony alapján létrejött megállapodásokat és az I. mellékletben felsorolt egyezményeket, amelyek minden tagállam esetében rögzítik, hogy melyek azok a más tagállamok parti övezetében lévő földrajzi övezetek és érintett halfajok, amelyek vonatkozásában halászati tevékenységet folytathat. Az e bekezdés alapján hatályba lépő korlátozásokról a tagállamok értesítik a Bizottságot.

⁽¹⁾ Az ICES (Nemzetközi Tengerkutató Tanács) övezetek az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról szóló, 2009. március 11-i 218/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.) meghatározott övezetek.

⁽²⁾ A CECAF (Atlanti-óceán középső és keleti része vagy a FAO 34. fő halászati területe) övezetek az Atlanti-óceán északi részén kívüli egyes területeken halászatot folytató tagállamok által a névleges fogási statisztikák benyújtásáról szóló, 2009. március 11-i 216/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL L 87., 2009.3.31., 1. o.) meghatározott övezetek.

(3) A Szerződés 349. cikkének első bekezdésében említett uniós legkülső régiók alapvonalától számított 100 tengeri mérföldig tartó vizeken az érintett tagállamok felhatalmazást kapnak arra, hogy 2022. december 31-ig a halászatnak a legkülső régiók kikötőiben bejegyzett hajókra való korlátozzák. Ez a korlátozás nem vonatkozik azokra az uniós hajókra, amelyek hagyományosan e vizeken halásznak, amennyiben ezek a hajók nem lépik túl a hagyományos mértékű halászati erőfelfejtést. Az e bekezdés alapján hatályba lépő korlátozásokról a tagállamok értesítik a Bizottságot.

(4) A (2) és a (3) bekezdés szerinti megállapodások lejáratát követően alkalmazandó intézkedéseket 2022. december 31-ig kell elfogadni.

III. RÉSZ

A TENGEREK BIOLÓGIAI ERŐFORRÁSAINAK VÉDELMÉRE ÉS FENNTARTHATÓ KIAKNÁZÁSÁRA VONATKOZÓ INTÉZKEDÉSEK

I. CÍM

Védelmi intézkedések

6. cikk

Általános rendelkezések

(1) Annak érdekében, hogy megvalósuljanak a közös halászati politikának a védelemmel és tengeri biológiai erőforrások hosszú távon fenntartható kiaknázásával kapcsolatban a 2. cikkben meghatározott célkitűzései, az Unió elfogadja a 7. cikkben megállapított védelmi intézkedéseket.

(2) E rendelet alkalmazása során a Bizottság konzultál a megfelelő tanácsadó szervekkel és tudományos testületekkel. A védelmi intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények, többek között – amennyiben releváns – a HTMGB és egyéb tanácsadó szervek által készített jelentések, tanácsadó testületektől kapott szakvélemények és a 18. cikk alapján a tagállamok által készített közös ajánlások figyelembevételével kell elfogadni.

(3) A tagállamok együttműködhetnek egymással a 11., 15. és 18. cikk szerinti intézkedések elfogadása céljából.

(4) A tagállamok egyeztetnek egymással, mielőtt a 20. cikk (2) bekezdése alapján nemzeti intézkedéseket fogadnának el.

(5) Egyedi esetekben, különösen a földközi-tengeri régió vonatkozásában a tagállamok felhatalmazást kaphatnak arra, hogy kötelező erejű jogi aktusokat, így például védelmi intézkedéseket fogadjanak el a közös halászati politika területén. E tekintetben adott esetben alkalmazni kell a 18. cikket.

7. cikk

A védelmi intézkedések típusai

(1) A tengerek biológiai erőforrásainak védelmére és fenntartható kiaknázására vonatkozó intézkedések többek között a következőket tartalmazhatják:

- a) a 9–10. cikk szerinti többéves tervek;

- b) az állományok védelmére és fenntartható kiaknázására vonatkozó célértékek és az ezekhez kapcsolódó, a halászat tengeri környezetre gyakorolt hatásának minimalizálását célzó intézkedések;
- c) a halászhajók halászati kapacitásainak a rendelkezésre álló halászati lehetőségekhez való igazítását célzó intézkedések;
- d) ösztönzők – beleértve az olyan gazdasági jellegűeket is, mint például a halászati lehetőségek –, amelyek az olyan a halászati módszereket támogatják, amelyek hozzájárulnak a szelektívebb halászathoz, amennyire lehetséges a nem szándékos fogások elkerüléséhez és csökkentéséhez, valamint a tengeri ökoszisztémára és a halászati erőforrásokra alacsony kihatással bíró halászathoz;
- e) a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására irányuló intézkedések;
- f) a 15. cikkben szereplő célkitűzések elérésére irányuló intézkedések;
- g) minimális védelmi referenciaméreteket;
- h) az olyan alternatív típusú halászati gazdálkodási technikákra és eszközökre vonatkozó kísérleti projektek, amelyek fokozzák a szelektivitást vagy csökkentik a halászati tevékenységek által a tengeri környezetre kifejtett kedvezőtlen hatásokat;
- i) a 11. cikk alapján elfogadott uniós környezetvédelmi jogszabályok alapján fennálló kötelezettségeknek való megfeleléshez szükséges intézkedések;
- j) a (2) bekezdésben említett technikai intézkedések.

(2) A technikai intézkedések többek között az alábbiakat foglalhatják magukban:

- a) a halászeszközök jellemzői és a használatukra vonatkozó szabályok;
- b) a halászeszközök felépítésére vonatkozó műszaki előírások, így például:
 - i. módosítások vagy további eszközök a szelektivitás fokozására vagy az ökoszisztémára gyakorolt kedvezőtlen hatások minimalizálása érdekében;
 - ii. módosítások vagy további eszközök a veszélyeztetett, fenyegetett, illetve védett fajok véletlen kifogásának, valamint az egyéb nem szándékos fogásoknak a csökkentése érdekében;
- c) bizonyos halászeszközök használatára és halászati tevékenységekre vonatkozó korlátozások vagy tilalmak bizonyos területeken vagy időszakokban;
- d) halászhajók üzemeltetésének egy meghatározott területen és egy meghatározott minimális ideig tartó felfüggesztésére vonatkozó követelmények a veszélyeztetett fajok, az ívó halak, a minimális védelmi referenciaméretet el nem érő halak és egyéb sérülékeny tengeri erőforrások időleges felhalmozódásának védelme érdekében;

- e) a halászati tevékenységek által a tengeri biológiai sokféleségre és a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt kedvezőtlen hatások minimalizálását célzó konkrét intézkedések, beleértve a nem szándékos fogások lehetőség szerinti elkerülésére és csökkentésére irányuló intézkedéseket.

8. cikk

Halállomány-helyreállítási területek létrehozása

(1) A meglévő védelmi területek kellő figyelembevételével mellett az Unió törekszik arra, hogy védett területeket alakítson ki azok biológiai érzékenysége miatt, így például az olyan területek esetében, amelyek tekintetében egyértelmű bizonyíték van arra, hogy ott magas koncentrációban találhatók a minimális védelmi referenciaméretet el nem érő halak és az ívóhelyek. Az ilyen területeken az élővízi erőforrások és a tengeri ökoszisztémák védelméhez való hozzájárulás céljából korlátozhatók vagy tilthatók a halászati tevékenységek. Az Unió a már meglévő biológiailag érzékeny területeknek továbbra is kiegészítő védelmet biztosít.

(2) E célok érdekében a tagállamok – ahol lehetséges – beazonosítják az erre alkalmas megfelelő területeket – melyek egy egybefüggő hálózat részei is lehetnek –, és adott esetben elkészítik a 18. cikk (7) bekezdése szerinti közös ajánlásukat annak érdekében, hogy a Bizottság a Szerződéssel összhangban javaslatot nyújtson be.

(3) A Bizottság egy többéves terv keretében felhatalmazást kaphat arra, hogy ilyen biológiailag érzékeny, védett területeket alakítson ki, a 18. cikk (1)–(6) bekezdésének alkalmazásával. A Bizottság rendszeres időközönként jelentést készít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a védett területekről.

II. CÍM

Konkrét intézkedések

9. cikk

A többéves tervekre vonatkozó elvek és célkitűzések

(1) A többéves terveket prioritásként, tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények alapján kell elfogadni, és olyan védelmi intézkedéseket kell tartalmazniuk, amelyek helyreállítják és olyan szinten tartják a halállományokat, amely a 2. cikk (2) bekezdésének megfelelően meghaladja a maximális fenntartható hozamot biztosító szintet.

(2) Amennyiben a rendelkezésre álló adatok elégtelenek voltak miatt nem lehet meghatározni célértékeket a 2. cikk (2) bekezdésében említett maximális fenntartható hozamra vonatkozóan, a többéves tervekben elővigyázatossági megközelítésen alapuló olyan intézkedéseket kell előírni, amelyek biztosítják az adott állományok legalább összehasonlítható szintű védelmét.

(3) A többéves terveknek az alábbiak valamelyikére kell vonatkozniuk:

- a) egyetlen faj; vagy
- b) a vegyes halállományokat kiaknázó halászatok esetében, vagy amennyiben az állományok dinamikája összefügg egymással, egy adott földrajzi területen többféle halállományt kiaknázó halászatok, figyelembe véve a halállományok, a halászat és a tengeri ökoszisztémák közötti kölcsönhatásokkal kapcsolatos ismereteket.

(4) A többéves tervekbe beillesztendő intézkedéseknek és ezek végrehajtása ütemezésének arányosnak kell lennie a célkitűzésekkel és a célértékekkel, valamint az előirányzott időkerettel. Meg kell vizsgálni az intézkedések valószínűsíthető gazdasági és társadalmi hatásait, mielőtt beillesztésre kerülnek a többéves tervekbe.

(5) A vegyes halállományokat kiaknázó halászatokkal kapcsolatos konkrét problémák kezelése érdekében a többéves tervek az ökoszisztéma-alapú megközelítés alapján konkrét védelmi célkitűzéseket és intézkedéseket is tartalmazhatnak összefüggésben az adott tervben szereplő vegyes halállományokra vonatkozó, a 2. cikk (2) bekezdésében említett célkitűzések elérésével olyan esetekben, ha a tudományos szakvélemény azt jelzi, hogy a szelektivitás növelése nem valósítható meg. Szükség esetén a többéves tervnek a hatálya alá tartozó egyes állományokra vonatkozóan az ökoszisztéma-alapú megközelítésen alapuló, egyedi alternatív védelmi intézkedéseket kell tartalmaznia.

10. cikk

A többéves tervek tartalma

(1) Az esetnek megfelelően és a Szerződésben megállapított hatáskörök sérelme nélkül a többéves tervnek a következőket kell tartalmaznia:

- a) a többéves terv hatálya az állományok, a halászat és a terület tekintetében;
- b) a 2. cikkben, valamint a 6. és a 9. cikk vonatkozó rendelkezéseiben meghatározott célkitűzésekkel összhangban lévő célkitűzések;
- c) mennyiségi célok, így például a halászati mortalitás, és/vagy a szaporodóképes állomány biomasszája;
- d) a mennyiségi célok elérésének egyértelmű időkerete;
- e) a 2. cikkben szereplő célkitűzésekkel összhangban lévő védelmi referenciapontok;
- f) célkitűzések meghatározása a 15. cikkben meghatározott célértékek elérését célzó védelmi és műszaki intézkedésekhez, és a nem szándékos fogások lehetőség szerinti elkerülését és csökkentését célzó intézkedésekhez;
- g) a mennyiségi célok teljesítésére szolgáló biztosítékok és – ahol szükséges – korrekciós intézkedések, például olyan helyzetekhez, amikor az adatok rendelkezésre állásának vagy minőségének a romlása veszélyezteti az állomány fenntarthatóságát.

(2) A többéves tervek a következőket is tartalmazhatják:

- a) egyéb védelmi intézkedések – különösen a visszadobás gyakorlatának a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények figyelembevételével történő fokozatos felszámolását, illetve a halászat által az ökoszisztémára gyakorolt

kedvezőtlen hatásoknak a minimalizálását célzó intézkedések –, amelyeket adott esetben a 18. cikkel összhangban pontosabban meg kell határozni;

- b) a többéves terv célkitűzéseinek elérésével kapcsolatos előrehaladás rendszeres nyomon követésére és értékelésére szolgáló mennyiségi mutatók;
- c) adott esetben az anadrom és a katadrom vándorló fajok életciklusának édesvízi részére vonatkozó egyedi célok.

(3) A többéves tervekben rögzíteni kell, hogy az első utólagos értékelést követően el kell végezni a terv felülvizsgálatát, mindenekelőtt a tudományos szakvéleményekben bekövetkezett változások figyelembevétele céljából.

11. cikk

Az uniós környezetvédelmi jogszabályok szerinti kötelezettségeknek való megfeleléshez szükséges védelmi intézkedések

(1) A tagállamok felhatalmazással rendelkeznek arra, hogy a más tagállamok halászajóit nem érintő olyan védelmi intézkedéseket fogadjanak el, amelyek a felségterületükhöz vagy a joghatóságuk alá tartozó vizekre alkalmazandók, és amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek a 2008/56/EK irányelv 13. cikkének (4) bekezdése, a 2009/147/EK irányelv 4. cikke, vagy a 92/43/EGK irányelv 6. cikke szerinti kötelezettségeiknek, feltéve hogy ezen intézkedések összeegyeztethetők az e rendelet 2. cikkében meghatározott célokkal, megfelelnek a végrehajtani kívánt vonatkozó uniós jogszabály céljának; valamint legalább olyan szigorúak, mint az uniós jog szerinti intézkedések.

(2) Amennyiben valamely tagállam (a továbbiakban: a kezdeményező tagállam) úgy ítéli meg, hogy intézkedéseket kell elfogadni az (1) bekezdésben említett kötelezettségeknek való megfelelés céljából, és más tagállamoknak közvetlen gazdasági érdeke fűződik az ilyen intézkedések által érintett halászat-hoz, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 46. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén – kérelemre – elfogadjon az ilyen intézkedéseket. E célból a 18. cikk (1)–(4) és (6) bekezdését kell értelemszerűen alkalmazni.

(3) A kezdeményező tagállam eljuttatja a Bizottsághoz és a közvetlen gazdálkodási érdekekkel bíró többi tagállamhoz a szükséges intézkedésekre vonatkozó releváns információkat, ideértve az intézkedések indokolását, a tudományos adatokat, valamint a gyakorlati alkalmazásra és végrehajtásra vonatkozó részletes információkat is. A kezdeményező tagállam és a közvetlen gazdálkodási érdekekkel bíró többi tagállam az elégséges információk benyújtásától számított hat hónapon belül a 18. cikk (1) bekezdésében említett közös ajánlást nyújthatnak be. A Bizottság a rendelkezésre álló tudományos szakvéleményeket figyelembe véve a hiánytalan kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül elfogadja az intézkedéseket.

Amennyiben a tagállamoknak nem sikerül egyöntetűen megállapodásra jutniuk a Bizottságnak az első albekezdéssel összhangban és az abban foglalt határidőn belül benyújtandó közös ajánlásról, vagy a közös ajánlás az (1) bekezdésben említett követelményekkel összeegyeztethetetlennek minősül, a Bizottság a Szerződéssel összhangban javaslatot nyújthat be.

(4) A (3) bekezdéstől eltérően a (3) bekezdésben említett közös ajánlás hiányában a Bizottság sürgősséget igénylő esetekben elfogadja az intézkedéseket. A sürgősséget igénylő esetben elfogadott intézkedéseket azokra az intézkedésekre kell korlátozni, amelyek hiányában az említett védelmi intézkedések kialakításával kapcsolatos célkitűzéseknek az (1) bekezdésben említett irányelvekkel és a tagállam szándékaival összhangban történő elérése veszélybe kerülne.

(5) A (4) bekezdésben említett intézkedések legfeljebb 12 hónapig alkalmazandók, amely időszak legfeljebb 12 hónappal meghosszabbítható, amennyiben a (4) bekezdésben előírt feltételek továbbra is teljesülnek.

(6) A Bizottság elősegíti az érintett tagállam és a közvetlen halászati gazdálkodási érdekekkel bíró többi tagállam között a (2), (3) és (4) bekezdés alapján elfogadott intézkedések alkalmazása és végrehajtása terén folytatott együttműködést.

12. cikk

Bizottsági intézkedések a tengerek biológiai erőforrásait súlyosan fenyegető veszély esetén

(1) A tengerek biológiai erőforrásainak védelme vagy a tengeri ökoszisztéma tekintetében bizonyítottan fennálló súlyos fenyegetéssel kapcsolatos, kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben a Bizottság valamely tagállam indokollással ellátott kérelmére vagy saját kezdeményezésére – e fenyegetés enyhítése érdekében – azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a 47. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében, amelyek legfeljebb hat hónapig alkalmazandók.

(2) Az érintett tagállam az (1) bekezdésben említett kérelmet egyidejűleg megküldi a Bizottságnak, a többi tagállamnak és az érintett tanácsadó testületeknek. A többi tagállam és a tanácsadó testületek az értesítés kézhezvételétől számított hét munkanapon belül benyújthatják írásbeli észrevételeiket. A Bizottság az (1) bekezdésben említett kérelem kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül hozza meg döntését.

(3) Az (1) bekezdésben említett azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusok kezdeti alkalmazási időszakának lejáratát előtti a Bizottság – amennyiben az (1) bekezdés szerinti feltételek teljesülnek – azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyek azonnali hatállyal legfeljebb hat hónappal meghosszabbítják a szükséghelyzeti intézkedés alkalmazását. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 47. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

13. cikk

A tagállamok szükséghelyzeti intézkedései

(1) Amennyiben a tengerek biológiai erőforrásainak védelme vagy a tengeri ökoszisztéma bizonyítottan olyan súlyos fenyegetésnek van kitéve, amely valamely tagállam felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken folytatott halászati tevékenységekhez kapcsolódik és azonnali intézkedést kíván, az érintett tagállam a fenyegetést enyhítő szükséghelyzeti intézkedéseket fogadhat el. Ezeknek az intézkedéseknek összhangban kell lenniük a 2. cikkben meghatározott célkitűzésekkel, és nem

lehetnek kevésbé szigorúak, mint az uniós jogban előírt intézkedések. Az ilyen intézkedések legfeljebb három hónapig alkalmazandók.

(2) Amennyiben a tagállam által elfogadandó szükséghelyzeti intézkedések várhatóan más tagállamok halászhajóit is érintik, az ilyen intézkedéseket csak azt követően lehet elfogadni, hogy az indokollással ellátott intézkedéstervezetről konzultáltak a Bizottsággal, az érintett tagállamokkal és a megfelelő tanácsadó testületekkel. A konzultáció tekintetében a konzultáló tagállam ésszerű határidőt állapíthat meg, amely azonban nem lehet egy hónapnál rövidebb.

(3) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az e cikk alapján elfogadott intézkedés nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek, megfelelő indokolás mellett felkérheti az érintett tagállamot, hogy módosítsa vagy vonja vissza az említett intézkedést.

14. cikk

A nem szándékos fogások elkerülése és minimalizálása

(1) Azon kötelezettség bevezetésének elősegítése érdekében, hogy egy adott halászat során az összes fogást a 15. cikkkel összhangban kirakodják (a továbbiakban: a kirakodási kötelezettség), a tagállamok a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményekre alapozva és a megfelelő tanácsadó testületek véleményének figyelembevételével kísérleti projekteket folytathatnak azzal a céllal, hogy teljes körűen feltárják a halászat során előforduló nem szándékos fogások elkerülésére, minimalizálására és kiküszöbölésére irányuló valamennyi alkalmazható módszert.

(2) A tagállamok ún. „visszadobási atlaszt” is készíthetnek, amely tartalmazza a 15. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó minden egyes halászathoz tartozó visszadobási mértéket.

15. cikk

Kirakodási kötelezettség

(1) A következő halfajokból az uniós vizeken történő halászati tevékenységek során vagy uniós halászhajókkal az uniós vizeken kívül, harmadik országok felségterületéhez vagy joghatósága alá nem tartozó vizeken, illetve az alábbi halászatokban és földrajzi területeken történő minden olyan fogást, amelyre fogási határok vonatkoznak, illetve a Földközi-tenger tekintetében amelyekre az 1967/2006/EK rendelet III. mellékletében meghatározott minimális kirakodási méretek vonatkoznak, a következő időpontoktól kezdődően a halászhajók fedélzetére kell rakni és ott kell tartani, továbbá nyilvántartásba kell venni, ki kell rakodni, és adott esetben bele kell számítani a kvótákba, kivéve ha élő csaliként használják fel:

a) legkésőbb 2015. január 1-jétől:

— kisméretű nyílt tengeri fajok (azaz makréla, hering, fattyúmakréla, kék puhatókehal, disznófejű hal, szardella, ezüstitlacz, szardínia és spratt) halászatai;

— nagyméretű nyílt tengeri fajok (kékúszójú tonhal, kardhal, fehér tonhal, nagyszemű tonhal, kormos és fehér marlin) halászatai;

- ipari célból halászott halfajok (többek között kapellán, homoki angolna és norvég tőkehal) halászatai;
 - balti-tengeri lazac halászatai;
- b) legkésőbb 2015. január 1-jétől: a Balti-tenger uniós vizein a halászatot meghatározó halfajok vonatkozásában, legkésőbb 2017. január 1-jétől pedig az összes egyéb olyan, az a) pontban foglaltaktól eltérő fajok vonatkozásában, amelyekre fogási határok vonatkoznak;
- c) legkésőbb 2016. január 1-jétől: a halászatot meghatározó halfajok vonatkozásában, legkésőbb 2019. január 1-jéig pedig az összes többi halfaj vonatkozásában:
- i. Északi-tenger:
 - tőkehal, foltos tőkehal, vékonybajszú tőkehal és fekete tőkehal halászatai,
 - norvég homár halászatai,
 - közönséges nyelvhal és sima lepényhal halászatai,
 - szürke tőkehal halászatai,
 - norvég garnéla halászatai;
 - ii. északnyugati vizek:
 - tőkehal, foltos tőkehal, vékonybajszú tőkehal és fekete tőkehal halászatai,
 - norvég homár halászatai,
 - közönséges nyelvhal és sima lepényhal halászatai,
 - szürke tőkehal halászatai;
 - iii. délnyugati vizek:
 - norvég homár halászatai,
 - közönséges nyelvhal és sima lepényhal halászatai,
 - szürke tőkehal halászatai;
 - iv. egyéb olyan fajok halászatai, amelyekre fogási határok vonatkoznak;
- d) legkésőbb 2017. január 1-jétől: a Földközi-tengeren, a Fekete-tengeren, valamint valamennyi más uniós vízben és harmadik országok felségterületéhez vagy joghatósága alá nem tartozó nem uniós vizeken a halászatot meghatározó halfajok vonatkozásában, legkésőbb 2019. január 1-jétől pedig az (1) bekezdés a) pontjában fel nem sorolt összes egyéb fajok vonatkozásában.
- (2) Az (1) bekezdés nem érinti az Unió nemzetközi kötelezettségeit. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az 46. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén végrehajtsa ezeket a nemzetközi kötelezettségeket az uniós jogban, beleértve különösen az e cikk szerinti kirakodási kötelezettségtől való eltéréseket.
- (3) Amennyiben egy adott halászatban közvetlen gazdálkodási érdekekkel bíró összes tagállam megállapodik abban, hogy a kirakodási kötelezettséget az (1) bekezdésben felsoroltakon kívül más fajokra is alkalmazni kell, közös ajánlást nyújthatnak be a kirakodási kötelezettség ezen más fajokra való kiterjesztése céljából. E célból a 18. cikk (1)–(6) bekezdését kell értelemszerűen alkalmazni. Ilyen közös ajánlás benyújtása esetén a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 46. cikkel összhangban ilyen intézkedéseket tartalmazó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.
- (4) Az (1) bekezdésben említett kirakodási kötelezettség alól mentesíteni kell az alábbiakat:
- a) azon fajok, amelyekre olyan halászati tilalom van érvényben, amelyet a közös halászati politika területén elfogadott uniós jogi aktus is rögzít;
 - b) azon fajok, amelyek vonatkozásában a tudományos bizonyítékok – a halászeszközök, a halászati gyakorlatok és az ökoszisztéma jellemzőit figyelembe véve – magas túlélési arányokat jeleznek;
 - c) a *de minimis* kivételek hatálya alá tartozó fogások;
- (5) Az (1) bekezdésben említett kirakodási kötelezettség végrehajtását a 9., és 10. cikkben említett többéves tervek határozzák meg részletesen, és adott esetben a 18. cikk tovább pontosítja azokat, ideértve az alábbiakat is:
- a) az (1) bekezdésben említett kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó halászatokra vagy fajokra vonatkozó egyedi rendelkezések;
 - b) a (4) bekezdés b) pontjában említett fajokra vonatkozó kirakodási kötelezettség alóli mentesség részleteinek meghatározása;
 - c) az (1) bekezdésben említett kirakodási kötelezettség alá tartozó valamennyi faj teljes éves fogásának legfeljebb 5 %-áig terjedő *de minimis* kivételekre vonatkozó rendelkezések. A *de minimis* kivétel az alábbi esetekben alkalmazandó:
 - i. amennyiben tudományosan igazolt, hogy a szelektivitás növelése csak nagyon nehezen valósítható meg, vagy
 - ii. a nem szándékos fogások kezelésével járó aránytalan költségek elkerülése érdekében, azon halászeszközök esetében, amelyeknél a halászeszközönkénti nem szándékos fogások aránya nem haladja meg az adott halászeszközzel éves szinten zsákmányolt összes fogás egy adott tervben meghatározandó százalékát.

Az e pontban említett fogásokat nem kell levonni a vonatkozó kvótákból, de az összes ilyen fogást teljes körűen dokumentálni kell.

Egy négyéves átmeneti időszakban az összes éves fogás e pontban említett százalékértékét:

i. a kirakodási kötelezettség alkalmazásának első két évében két százalékponttal, és

ii. a következő két évben egy százalékponttal kell növelni;

d) a fogások dokumentálására vonatkozó rendelkezések;

e) adott esetben minimális védelmi referenciaméreteket megállapítása a (10) bekezdéssel összhangban.

(6) Amennyiben a szóban forgó halászat tekintetében nem fogadnak el többéves tervet vagy az 1967/2006/EK rendelet 18. cikke szerinti irányítási tervet, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 18. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet 46. cikke alapján, amelyekben átmeneti jelleggel és legfeljebb hároméves időtartamra az e cikk (5) bekezdése a)-e) pontjában említett részleteket tartalmazó egyedi visszaszámítási tervet határoz meg. A tagállamok e rendelet 18. cikkével összhangban együttműködhetnek egymással e terv előkészítésében annak érdekében, hogy a Bizottság ilyen aktusokat fogadjon el vagy rendes jogalkotási eljárás keretében javaslatot terjesszen elő.

(7) Amennyiben sem az (5) bekezdés szerinti többéves terv keretében, sem pedig a (6) bekezdés szerinti visszaszámítási terv keretében nem került sor intézkedések elfogadására a *de minimis* kivétel meghatározása céljából, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 46. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a (4) bekezdés c) pontjában említett *de minimis* kivétel meghatározása céljából, amely – a (5) bekezdés c) pontjának i., illetve ii. alpontjában megállapított feltételek mellett – nem haladhatja meg az (1) bekezdés szerinti kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi faj összes éves fogásának az 5 %-át. A *de minimis* kivételt úgy kell elfogadni, hogy a vonatkozó kirakodási kötelezettség alkalmazásának kezdetétől legyen alkalmazandó.

(8) A fogásoknak az érintett kvótába való beleszámítására vonatkozó, az (1) bekezdés szerinti kötelezettségtől eltérve a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó és az adott állományokra vonatkozó kvótán felüli fogásokat, vagy azokat fogásokat, amelyek vonatkozásában a tagállam nem rendelkezik kvótával, a céljait tekintetében megállapított kvóta 9 %-át nem meghaladó mértékben le lehet vonni a céljait tekintetében megállapított kvótából. Ez a rendelkezés kizárólag akkor alkalmazandó, ha a nem céljaként állomány a biztonságos biológiai körülmények között van.

(9) A kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó állományok vonatkozásában a tagállamok – a számukra engedélyezett kirakodás legfeljebb 10 %-áig – alkalmazhatják az egymást követő évek közötti rugalmasság elvét. Ennek alapján valamely tagállam engedélyezheti a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó

állomány további mennyiségeinek kirakodását, feltéve hogy ez a mennyiség nem haladja meg az e tagállam számára meghatározott kvóta 10 %-át. Az 1224/2009/EK rendelet 105. cikke alkalmazandó.

(10) A tengeri élőlények fiatal egyedek védelmének biztosítása céljából minimális védelmi referenciaméreteket lehet meghatározni.

(11) Az (1) bekezdésben meghatározott kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fajok esetében a fajok minimális védelmi referenciaméret alatti fogásait közvetlen emberi fogyasztásra nem lehet felhasználni; felhasználhatók viszont egyebek mellett halliszt, halolaj, állateledel, élelmiszer-adalékanyagok, gyógyszerkészítmények és kozmetikai termékek készítésére.

(12) Az (1) bekezdésben meghatározott kirakodási kötelezettség hatálya alá nem tartozó fajok esetében a fajok minimális védelmi referenciaméret alatti fogásait nem lehet a fedélzetten tartani, hanem azokat haladéktalanul vissza kell dobni a tengerbe.

(13) A kirakodási kötelezettség teljesítésének monitoringja érdekében a tagállamok gondoskodnak valamennyi halászati út, a megfelelő kapacitás és olyan eszközök részletes és pontos dokumentálásáról, mint például a megfigyelők, a zárláncú televíziós rendszerek, stb. Ennek során a tagállamok tiszteltben tartják a hatékonyság és az arányosság elvét.

16. cikk

Halászati lehetőségek

(1) A halászati lehetőségek tagállamok közötti kiosztása során biztosítani kell valamennyi tagállam számára az egyes halállományokra vagy halászatra vonatkozó halászati tevékenységek viszonylagos stabilitását. Az új halászati lehetőségek kiosztása során minden tagállam érdekét figyelembe kell venni.

(2) Amikor egy adott halállomány tekintetében kirakodási kötelezettség kerül bevezetésre, a halászati lehetőségeket annak figyelembevételével kell meghatározni, hogy a halászati lehetőségek már nem a kirakodásokat, hanem a fogásokat tükrözik azon az alapon, hogy az első évben és az azt követő években az adott állomány visszaszámítása már nem engedélyezett.

(3) Amennyiben az új tudományos eredmények azt igazolják, hogy egy adott állományra meghatározott halászati lehetőségek jelentős mértékben eltérnek az állomány valós állapotától, a közvetlen gazdálkodási érdekeltséggel rendelkező tagállamok indokolással ellátott kérelmet nyújthatnak be a Bizottsághoz annak céljából, hogy tegyen javaslatot ezen eltérés enyhítésére, a 2. cikk (2) bekezdésében meghatározott célkitűzések tiszteltben tartása mellett.

(4) A halászati lehetőségeket a 2. cikk (2) bekezdésében megállapított célkitűzésekkel összhangban kell meghatározni, a 9. cikk (2) bekezdésével és a 10. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjával összhangban megállapított mennyiségi céloknak, időkereteknek és rátáknak megfelelően.

(5) A Szerződéssel összhangban kell a harmadik országok számára az uniós vizeken rendelkezésre álló halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozó intézkedéseket meghatározni és a halászati lehetőségeket elosztani.

(6) Minden tagállam maga dönti el, hogy a részére kiosztott és az átruházható halászati koncessziók rendszerének hatálya alá nem tartozó halászati lehetőségeket hogyan osztja ki a lobogója alatt hajózó hajók részére (például egyéni halászati lehetőségek létrehozása révén). A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a kiosztás módszeréről.

(7) A vegyes halászatra vonatkozó halászati lehetőségek kiosztása során a tagállamok figyelembe veszik az ilyen halászatokon részt vevő hajók feltételezhető fogási összetételét.

(8) A tagállamok, miután a Bizottságot erről értesítették, elcserélhetik a számukra kiosztott halászati lehetőségek egészét vagy egy részét.

17. cikk

A halászati lehetőségek tagállamok általi kiosztásának kritériumai

A 16. cikkben említett, a tagállamok számára rendelkezésre álló halászati lehetőségek kiosztása során a tagállamok átlátható és objektív – többek között környezetvédelmi, szociális és gazdasági jellegű – kritériumokat alkalmaznak. Az alkalmazandó kritériumok közé tartozhatnak egyebek mellett a következők: a halászat környezetre gyakorolt hatása, a múltbeli megfelelés, a helyi gazdasághoz való hozzájárulás és a fogások múltbeli mennyisége. A tagállamok törekednek arra, hogy a számukra kiosztott halászati lehetőségek keretei között ösztönözöket biztosítsanak az olyan halászhajók számára, amelyek szelektív halászati eszközöket használnak, vagy alacsony környezeti hatással járó halászatot folytatnak például korlátozott üzemanyag-felhasználás vagy kisebb mértékű élőhely-károsítás révén.

III. CÍM

Regionalizáció

18. cikk

A védelmi intézkedésekkel kapcsolatos regionális együttműködés

(1) Amennyiben a Bizottságot – többek között a 9. és 10. cikknek megfelelően létrehozott többéves tervben, valamint a 11. cikkben és a 15. cikk (6) bekezdésében előírt esetekben – hatáskörrel ruházták fel arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok vagy végrehajtási jogi aktusok útján intézkedéseket fogadjon el valamely releváns földrajzi területre alkalmazandó védelmi intézkedés vonatkozásában, az említett intézkedések által érintett és közvetlen gazdasági érdekeltséggel rendelkező tagállamok az adott védelmi intézkedésben és/vagy többéves tervben meghatározandó határidőn belül megállapodhatnak egymással arról, hogy a vonatkozó uniós védelmi intézkedések, a többéves tervek vagy az egyedi visszatérési tervek célkitűzéseinek elérésére irányuló közös ajánlásokat nyújtanak be. A Bizottság a tagállamok közös ajánlásainak benyújtására vonatkozó határidő lejártá előtt nem fogadhat el ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat vagy végrehajtási jogi aktusokat.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az (1) bekezdésben említett intézkedések által érintett és közvetlen gazdasági érdekeltséggel rendelkező tagállamok együttműködnek egymással a közös ajánlások kidolgozásában. Emellett konzultálnak az érintett tanácsadó testületekkel is. A Bizottság elősegíti a tagállamok közötti együttműködést, és ennek keretében szükség esetén azt is biztosítja, hogy az érintett tudományos testületek megfelelő tudományos hozzájárulást nyújtsanak.

(3) Amennyiben a tagállamok az (1) bekezdés szerinti közös ajánlást nyújtanak be, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok vagy végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az említett intézkedéseket, feltéve, ha az említett ajánlás összeegyeztethető a vonatkozó védelmi intézkedéssel és/vagy többéves tervvel.

(4) Amennyiben a védelmi intézkedés harmadik országokkal közös, és többoldalú halászati szervezetekkel közösen kezelt, vagy kétoldalú vagy többoldalú megállapodások hatálya alá tartozó konkrét halállományra vonatkozik, az Unió törekszik arra, hogy a 2. cikkben említett célok eléréséhez szükséges intézkedésekről egyeztessen az illetékes partnerekkel.

(5) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdés szerint elfogadandó, védelmi intézkedésekre vonatkozó közös ajánlások a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken alapuljanak, valamint megfeleljenek valamennyi alábbi követelménynek:

- összeegyeztethetők a 2. cikkben meghatározott célokkal;
- összeegyeztethetők a vonatkozó védelmi intézkedés hatályával és célkitűzéseivel;
- összeegyeztethetők a rendelet hatályával, és hatékonyan teljesítsék a vonatkozó többéves tervben meghatározott célkitűzéseket és mennyiségi célokat,
- legalább olyan szigorúak, mint az uniós jog szerinti intézkedések.

(6) Ha a tagállamoknak a megállapított határidőn belül nem sikerül egyöntetűen megállapodniuk a Bizottságnak az (1) bekezdés értelmében benyújtandó közös ajánlásokkal kapcsolatban, vagy ha a védelmi intézkedésekre vonatkozó közös ajánlások nem minősülnek összeegyeztethetőnek a szóban forgó védelmi intézkedések célkitűzéseivel és mennyiségi céljaival, a Bizottság a Szerződéssel összhangban javaslatot nyújthat be megfelelő intézkedésekre.

(7) Az (1) bekezdésben említett eseteken kívül azok a tagállamok, amelyeknek közvetlen gazdasági érdeke fűződik valamely földrajzilag meghatározott területen való halászathoz, szintén tehetnek közös ajánlásokat a Bizottságnak a Bizottság által javaslatként benyújtandó vagy elfogadandó intézkedésekre vonatkozóan.

(8) A regionális együttműködés kiegészítő vagy alternatív módjaként a tagállamok valamely releváns földrajzi területre alkalmazandó uniós védelmi intézkedésekben – például a 9. és a 10. cikk szerint létrehozott többéves tervben – felhatalmazást fognak kapni arra, hogy a védelmi intézkedés részletes kidolgozása céljából meghatározott határidőn belül további intézkedéseket fogadjanak el. Az érintett tagállamok szorosan együttműködnek az ilyen intézkedések elfogadása során. E cikk (2), a (4) és az (5) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni. A Bizottságot be kell vonni, és észrevételeit figyelembe kell venni. A tagállam csak akkor fogadhatja el a vonatkozó nemzeti intézkedéseit, ha azok tartalmáról valamennyi érintett tagállammal megállapodás született. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tagállami intézkedés nem felel meg a vonatkozó védelmi intézkedésben foglalt feltételeknek, megfelelő indokolás mellett felkérheti az érintett tagállamot az intézkedés módosítására vagy visszavonására.

IV. CÍM

Nemzeti intézkedések

19. cikk

Az adott tagállam lobogója alatt hajózó halászhajókra vagy az adott tagállam területén letelepedett személyekre alkalmazandó tagállami intézkedések

(1) A tagállamok intézkedéseket fogadhatnak el az uniós vizekben élő halállományok védelmére, amennyiben ezek az intézkedések megfelelnek valamennyi alábbi követelménynek:

- a) kizárólag az adott tagállam lobogója alatt hajózó halászhajókra, a nem halászhajók által végzett halászati tevékenységek esetén pedig a Szerződés hatálya alá tartozó területeken letelepedett személyekre alkalmazandók;
- b) összeegyeztethetők a 2. cikkben meghatározott célkitűzésekkel,
- c) legalább olyan szigorúak, mint az uniós jog szerinti intézkedések.

(2) A tagállamok ellenőrzési célból tájékoztatják a többi érintett tagállamot az (1) bekezdés alapján elfogadott intézkedésekről.

(3) A tagállamok nyilvánosan hozzáférhetővé teszik az e cikkkel összhangban elfogadott intézkedésekkel kapcsolatos megfelelő információkat.

20. cikk

A 12 tengeri mérföldes övezeten belül alkalmazandó tagállami intézkedések

(1) A tagállamok a partvonaluktól számított 12 tengeri mérföldes övezeten belül megkülönböztetéstől mentes intézkedéseket hozhatnak a halállományok védelmére és az ezekkel való gazdálkodás, valamint a tengeri ökoszisztémák védelmi státuszának fenntartása vagy fokozása érdekében, amennyiben az Unió nem fogadott el kifejezetten az e területre vonatkozó védelmi és gazdálkodási intézkedéseket, vagy kifejezetten az érintett tagállam által feltárt probléma kezelésére irányuló intézkedéseket. A tagállami intézkedéseknek összeegyeztethetőknek

kell lenniük a 2. cikkben meghatározott célkitűzésekkel, és legalább olyan szigorúaknak kell lenniük, mint az uniós jog szerinti intézkedések.

(2) Amennyiben valamely tagállam által hozott védelmi és gazdálkodási intézkedések várhatóan hatással lesznek más tagállamok halászhajóira, az ilyen intézkedések csak azt követően fogadhatók el, hogy az adott tagállam konzultált a Bizottsággal, az érintett tagállamokkal és a megfelelő tanácsadó testületekkel a tervezett intézkedésekről, amelyeket olyan indoklás kísér, amelynek szintén alá kell támasztania ezen intézkedések megkülönböztetésmentességét. A szóban forgó konzultációk vonatkozásában a konzultáló tagállam ésszerű határidőt állapíthat meg, amely azonban nem lehet rövidebb két hónapnál.

(3) A tagállamok nyilvánosan hozzáférhetővé teszik az e cikkkel összhangban elfogadott intézkedésekkel kapcsolatos megfelelő információkat.

(4) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az e cikk alapján elfogadott intézkedés nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek, megfelelő indokolás mellett felkérheti az érintett tagállamot, hogy módosítsa vagy vonja vissza a szóban forgó intézkedést.

IV. RÉSZ

A HALÁSZATI KAPACITÁS KEZELÉSE

21. cikk

Az átruházható halászati koncessziók rendszerének kialakítása

A tagállamok kialakíthatják az átruházható halászati koncessziók rendszerét. Az ilyen rendszerrel rendelkező tagállamok kialakítják és fenntartják az átruházható halászati koncessziók nyilvántartását.

22. cikk

A halászati kapacitás kiigazítása és kezelése

(1) A tagállamok idővel – a releváns tendenciák figyelembevétele mellett és a legjobb tudományos szakvélemények alapján – intézkedéseket hoznak a flottáik halászati kapacitásának a halászati lehetőségeikhez való igazítása érdekében, azzal céllal, hogy azok között állandó és tartós egyensúlyt alakítsanak ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett célkitűzés elérése érdekében a tagállamok minden év május 31-ig jelentést küldenek a Bizottságnak a flottáik halászati kapacitása és a halászati lehetőségek közötti egyensúlyról. Annak megkönnyítése érdekében, hogy Unió-szerte közös megközelítést lehessen alkalmazni, a jelentést azokkal a vonatkozó technikai, társadalmi és gazdasági paramétereket jelző közös iránymutatásokkal összhangban kell elkészíteni, melyeket a Bizottság dolgozhat ki.

A jelentés tartalmazza a nemzeti flottának és az adott tagállam valamennyi flottaszegmensének az éves kapacitásértékelését. A jelentésben törekedni kell a strukturális többletkapacitás szegmensenkénti azonosítására, valamint a hosszú távú jövedelmezőség szegmensenkénti megbecslésére. A jelentéseket nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

(3) Az (1a) bekezdés második albekezdésében említett értékelést illetően a tagállamok elemzésüket a flottáik halászati kapacitása és a halászati lehetőségek közötti egyensúlyra alapozzák. Külön értékeléseket kell készíteni a legkülső régiókban üzemelő flották, illetve a kizárólag az uniós vizeken kívül üzemelő hajók tekintetében.

(4) Amennyiben az értékelés egyértelműen azt mutatja, hogy a halászati kapacitás nem áll ténylegesen egyensúlyban a halászati lehetőségekkel, a tagállam a jelentésébe cselekvési tervet illeszt az azonosított strukturális többletkapacitással rendelkező flottaszegmensekre vonatkozóan. A cselekvési tervben meg kell határozni a kiigazítási célokat, valamint az egyensúly elérésére alkalmazott eszközöket, továbbá egy egyértelmű időkeretet a terv végrehajtására vonatkozóan.

A Bizottság a (2) bekezdés első albekezdésében említett iránymutatásokkal összhangban évente jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára az egyes tagállamok flottáinak halászati kapacitása és a halászati lehetőségeik közötti egyensúlyról. A jelentésben szerepelniük kell e bekezdés első albekezdésében említett cselekvési terveknek. Az első jelentést 2015. március 31-ig kell benyújtani.

Az (2) bekezdésben említett jelentés elkészítésének elmulasztása, és/vagy az e bekezdés első albekezdésében említett cselekvési terv végrehajtásának elmaradása az adott tagállam részére az érintett flottaszegmensbe vagy -szegmensekbe való beruházásra irányuló uniós pénzügyi támogatás arányos felfüggesztésével vagy megszakításával járhat egy jövőbeni, a 2014-2020 közötti időszakra vonatkozóan a tenger- és halászati politika pénzügyi támogatásának feltételeit megállapító uniós jogi aktussal összhangban.

(5) Flottából állami támogatással csak akkor vonható ki hajó, ha azt megelőzően visszavonják a halászati jogosítványt és a halászati engedélyeket.

(6) A flottából állami támogatással kivont halászhajók halászati kapacitása nem helyettesíthető.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy 2014. január 1-jétől kezdődően a flottájuk halászati kapacitása semmilyen időpontban ne haladja meg a II. mellékletben meghatározott halászati kapacitás felső értékhatárait.

23. cikk

Belépési/kilépési rend

(1) A tagállamok oly módon irányítják a flottáikba való belépést és a flottáikból való kilépést, hogy az új kapacitásnak a flottába állami támogatás nélkül való belépését legalább ugyanolyan nagyságú kapacitás állami támogatás nélküli korábbi kivonása kompenzálja.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az e cikk alkalmazására vonatkozó végrehajtási szabályok megállapítása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 47. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A Bizottság legkésőbb 2018. december 30-i – figyelemmel a flotta kapacitása és a várható halászati lehetőségek

közötti kapcsolat alakulására – értékeli a belépési/kilépési rendet, és adott esetben javaslatot tesz a rend módosítására.

24. cikk

Halászflootta-nyilvántartás

(1) A tagállamok nyilvántartják a lobogójuk alatt hajózó uniós halászhajók tulajdonjogára és tevékenységére, valamint a hajó és a halászeszközök jellemzőire vonatkozó azon információkat, amelyek az e rendelet értelmében meghozott intézkedések irányításához szükségesek.

(2) A tagállamok benyújtják a Bizottságnak az (1) bekezdésben említett információkat.

(3) A Bizottság uniós halászflootta-nyilvántartást vezet, amely tartalmazza a (2) bekezdésnek megfelelően kapott információkat. A Bizottság nyilvános hozzáférést biztosít az uniós halászflootta-nyilvántartáshoz, miközben a személyes adatok megfelelő védelmét is szavatolja.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az (1), (2) és (3) bekezdésben említett információk nyilvántartásba vételére, formájára és továbbítási módjaira vonatkozó technikai követelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 47. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

V. RÉSZ

A HALÁSZATI GAZDÁLKODÁS TUDOMÁNYOS ALAPJA

25. cikk

A halászati gazdálkodás adatszolgáltatási követelményei

(1) A tagállamok – az adatgyűjtés területéhez kapcsolódóan elfogadott szabályokkal összhangban – a halászati gazdálkodáshoz szükséges biológiai, környezetvédelmi, technikai és társadalmi-gazdasági adatokat összegyűjtik, kezelik és elérhetővé teszik a végfelhasználók számára, beleértve a Bizottság által kijelölt szerveket is. Ezen adatok megszerzése és kezelése támogatható az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból (ETHA) egy jövőbeni, a 2014-2020 közötti időszakra vonatkozóan a tenger- és halászati politika pénzügyi támogatásának feltételeit megállapító uniós jogi aktusnak megfelelően. A szóban forgó adatok főleg a következők értékelését teszik lehetővé:

- a) a tengerek kiaknázott biológiai erőforrásainak állapota;
- b) a halászat szintje és a halászati tevékenységeknek a tengerek biológiai erőforrásaira és a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatása; valamint
- c) az uniós vizeken belüli és azokon kívüli halászat, akvakultúra és feldolgozó-ágazat társadalmi-gazdasági teljesítménye.

(2) Az adatok gyűjtésének, kezelésének és felhasználásának az alábbi elveken kell alapulnia:

- a) pontosság és megbízhatóság, valamint az adatgyűjtés időben történő elvégzése;

- b) koordinációs mechanizmusok alkalmazása a különböző célok érdekében történő párhuzamos adatgyűjtések elkerülésére;
- c) az összegyűjtött adatok biztonságos tárolása és védelme számítógépes adatbázisokban, valamint adott esetben az adatok nyilvános hozzáférhetősége, összesített formában is, így garantálva azok bizalmas jellegét;
- d) a Bizottság vagy az általa kijelölt szervek hozzáférése az összegyűjtött adatok feldolgozására használt nemzeti adatbázisokhoz és rendszerekhez az adatok meglétének és minőségének ellenőrzése céljából;
- e) a vonatkozó adatoknak és az adatok megszerzésére használt módszereknek a halászati ágazatra vonatkozó adatok tudományos elemzésében kutatási vagy gazdálkodási szempontból érdekelt szervek és bármely egyéb érdekelt fél részére időben történő rendelkezésre bocsátása, kivéve azon eseteket, amikor az alkalmazandó uniós jog értelmében védelemre és titoktartásra van szükség.

(3) A tagállamok évente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak nemzeti adatgyűjtési programjaik végrehajtásáról, és azt nyilvánosan hozzáférhetővé teszik.

A Bizottság – a tudományos tanácsadó testületével, valamint adott esetben az érintett nemzetközi tudományos testületekkel és az azokkal a regionális halászati gazdálkodási szervezetekkel folytatott konzultációt követően, amelyekben az Unió szerződő félként vagy megfigyelőként vesz részt – értékeli az adatgyűjtésről szóló éves jelentést.

(4) A tagállamok biztosítják a halászati gazdálkodással kapcsolatos tudományos adatok – többek között a társadalmi-gazdasági adatok – összegyűjtését és kezelését szolgáló nemzeti koordinációt. Ebből a célból a tagállamok kijelölnek egy nemzeti kapcsolattartót és évente nemzeti koordinációs megbeszélést szerveznek. A Bizottságot tájékoztatják a nemzeti koordinációs tevékenységekről és meghívják a koordinációs megbeszélésekre.

(5) A tagállamok a Bizottsággal szorosan együttműködve egyeztetik adatgyűjtési tevékenységeiket az ugyanazon régió többi tagállamával, és mindent megtesznek annak érdekében, hogy tevékenységeiket összehangolják az ugyanazon régió vizei felett szuverenitással vagy joghatósággal rendelkező harmadik országokkal.

(6) Az adatok gyűjtésének, kezelésének és felhasználásának költséghatékony módon kell történnie.

(7) Ha egy tagállam elmulasztotta időben összegyűjteni az adatokat és/vagy elmulasztotta azokat időben a végfelhasználók rendelkezésére bocsátani, akkor ez – egy jövőbeni, a 2014-2020 közötti időszakra vonatkozóan a tenger- és halászati politika pénzügyi támogatásának feltételeit megállapító uniós jogi aktussal összhangban – az adott tagállam részére biztosított vonatkozó uniós pénzügyi támogatás arányos felfüggesztésével vagy megszakításával járhat.

26. cikk

Tudományos testületekkel folytatott konzultáció

A Bizottság konzultációt folytat a megfelelő tudományos testületekkel. A HTMGB-vel adott esetben konzultálni kell az élő tengeri erőforrások védelmére és az azokkal való gazdálkodásra vonatkozó kérdésekről, ideértve a biológiai, gazdasági, környezeti, társadalmi és műszaki szempontokat is. A tudományos testületekkel folytatott konzultációk során szem előtt kell tartani a közpénzek megfelelő kezelését az ilyen testületek által végzett munka megkettőzésének elkerülése érdekében.

27. cikk

Kutatás és tudományos tanácsadás

(1) A tagállamok kutatási és innovációs programokat hajtanak végre a halászat és az akvakultúra területén. Halászati kutatási, innovációs és tudományos tanácsadási programjaikat – a Bizottsággal szoros együttműködésben és az uniós kutatási és innovációs keretek összefüggésében – összehangolják a többi tagállammal, adott esetben a megfelelő tanácsadó testületeket is bevonva a folyamatba. Az említett tevékenységek a vonatkozó uniós jogi aktusok rendelkezéseinek megfelelően jogosultak az uniós költségvetésből való támogatásra.

(2) A tagállamok – az érdekelt felek bevonásával, egyebek mellett a rendelkezésre álló uniós pénzügyi források felhasználásával és az egymással folytatott koordináció révén – biztosítják, hogy a tudományos tanácsadási folyamatban rendelkezésre álljanak a releváns kompetenciák és humán erőforrások.

VI. RÉSZ

KÜLSŐ POLITIKA

28. cikk

Célkitűzések

(1) A tengeri biológiai erőforrások és a tengeri környezet fenntartható kiaknázásának, védelmének és az azokkal való fenntartható gazdálkodás biztosítása érdekében az Unió a külső halászati politikáját a nemzetközi kötelezettségekkel és szakpolitikai célokkal összhangban, valamint a 2. és a 34. cikkben foglalt célokat és elveket tiszteletben tartva folytatja.

(2) Az Unió ezen belül mindenekelőtt:

- a) aktívan támogatja a tudományos ismeretek és vélemények bővítését, illetve hozzájárul ezek fejlesztéséhez;
- b) koherensebbé teszi az uniós szakpolitikai kezdeményezéseket, különös figyelmet fordítva a környezetvédelmi, kereskedelmi és fejlesztési tevékenységekre, valamint még nagyobb összhangot alakít ki a fejlesztési együttműködés és a tudományos, műszaki és gazdasági együttműködés keretében hozott intézkedések között;
- c) hozzájárul a gazdaságilag életképes, fenntartható halászati tevékenységekhez, és előmozdítja az Unión belüli foglalkoztatást;

- d) biztosítja, hogy az uniós vizeken kívül folytatott uniós halászati tevékenységek a közös halászati politika területén alkalmazandó uniós jogban foglalt elvekkel és előírásokkal azonos elveken és előírásokon alapuljanak, egyenlő versenyfeltételeket előmozdítva az uniós piaci szereplők számára a harmadik országbeli piaci szereplőkkel szemben;
- e) minden nemzetközi vonatkozásban ösztönzi és támogatja a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat felszámolásához szükséges fellépést;
- f) előmozdítja a regionális halászati gazdálkodási szervezetek megfelelési bizottságainak létrehozását és megerősítését, a független időszakos teljesítményértékeléseket és a megfelelő jogorvoslatokat, az átlátható és megkülönböztetésmentes módon alkalmazandó, hatékony és visszatartó erejű szankciókat is beleértve.
- (3) E rész rendelkezései nem érintik a Szerződés 218. cikke szerint elfogadott különös rendelkezéseket.

I. CÍM

Nemzetközi halászati szervezetek

29. cikk

Az Unió tevékenysége a nemzetközi halászati szervezetekben

- (1) Az Unió aktívan támogatja a halászattal foglalkozó nemzetközi szervezetek tevékenységeit, beleértve a regionális halászati gazdálkodási szervezeteket is, és tevékenyen részt vesz azokban.
- (2) A halászattal foglalkozó nemzetközi szervezetekben és a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben az Unió az álláspontjait a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményekre alapozza, ezáltal gondoskodva arról, hogy a halászati erőforrások kezelése a 2. cikkben, kiváltképp annak (2) bekezdésében és (5) bekezdése c) pontjában meghatározott célokkal összhangban történjen. Az Unió törekszik arra, hogy vezető szerepet töltsön be a regionális halászati gazdálkodási szervezetek teljesítménye megerősítésének folyamatában, hogy ezáltal alkalmasabbá tegye e szervezeteket a felelősségi körükbe tartozó élő tengeri erőforrások védelmére és az azokkal való gazdálkodásra.
- (3) Az Unió aktívan támogatja a halászati lehetőségek megfelelő és átlátható kiosztási mechanizmusainak kidolgozását.
- (4) Az Unió előmozdítja a regionális halászati gazdálkodási szervezetek közötti együttműködést, megerősíti a szabályozási kereteik közötti összhangot, és támogatja a tudományos ismeretek és szakvélemények fejlesztését, így biztosítva azt, hogy az ajánlásaik e tudományos szakvéleményeken alapuljanak.

30. cikk

A nemzetközi rendelkezések betartása

Az Unió – többek között az Európai Halászati Ellenőrző Hivatalon (a továbbiakban: a Hivatal) keresztül – együttműködik a harmadik országokkal és a halászattal foglalkozó nemzetközi szervezetekkel, beleértve a regionális halászati gazdálkodási szervezeteket is, hogy fokozza az ilyen nemzetközi szervezetek által

elfogadott intézkedéseknek, különösen a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemmel kapcsolatos intézkedéseknek való megfelelést, annak biztosítása érdekében, hogy ezeket az intézkedéseket szigorúan betartsák.

II. CÍM

Fenntartható halászati partnerségi megállapodások

31. cikk

A fenntartható halászati partnerségi megállapodások alapelvei és célkitűzései

- (1) A harmadik országokkal kötött fenntartható halászati partnerségi megállapodások jogi, környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi kormányzati keretet teremtenek az uniós halászhajókkal harmadik országok vizein végzett halászati tevékenységek számára.

Egy ilyen keret a következőket foglalhatja magában:

- a) a szükséges tudományos és kutatóintézetek fejlesztése és támogatása;
- b) nyomon követésre, ellenőrzésre és felügyeletre irányuló képességek;
- c) az adott harmadik ország fenntartható halászati politikájának kialakításához szükséges kapacitásépítés további elemei.
- (2) A tengeri biológiai erőforrásokban rejlő tartalékok fenntartható kiaknázásának biztosítása érdekében, az Unió törekszik arra, hogy a harmadik országokkal kötött fenntartható halászati partnerségi megállapodások kölcsönös előnyökkel járjanak mind az Unió, mind pedig az érintett harmadik országok és azok lakossága és halászati ágazata számára, mint ahogy arra is, hogy e fenntartható halászati partnerségi megállapodások hozzájáruljanak az uniós flották tevékenységének folytatásához, és annak biztosítását célozzák, hogy az Unió a rendelkezésre álló többteleforrásokból megfelelő, és az uniós flotta érdekeivel összhangban álló mértékben részesüljön.
- (3) Annak biztosítása érdekében, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodások alapján halásztevékenységet folytató uniós hajók adott esetben az uniós vizeken halásztevékenységet folytató uniós halászhajókra alkalmazandó előírásokhoz hasonló előírások mellett üzemeljenek, az Unió törekszik arra, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodásokba a halak és halászati termékek kirakodására vonatkozó kötelezettségről szóló megfelelő rendelkezéseket illesszenek.

- (4) Az uniós halászhajók csak azt a többletmennyiséget foghatják ki, amelyet egyrészt az ENSZ tengerjogi egyezménye 62. cikkének (2) és (3) bekezdése meghatároz, és amely másrészt a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények, valamint az Unió és az érintett harmadik ország között az állomány tekintetében valamennyi flotta által végzett teljes halászati erőfelfejtés vonatkozásában megosztott információk alapján egyértelmű és átlátható módon került megállapításra. A kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a nagy távolságra vándorló halfajok tekintetében a rendelkezésre álló erőforrások meghatározásakor kellőképpen figyelembe kell venni a regionális szinten elvégzett tudományos értékelést, valamint az illetékes regionális halászati gazdálkodási szervezetek által elfogadott állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseket.

(5) Unió halászhajók csak akkor folytathatnak tevékenységet az olyan harmadik országok vizein, amelyekkel fenntartható halászati partnerségi megállapodás van hatályban, ha a megállapodással összhangban kibocsátott halászati engedély van a birtokukban.

(6) Az Unió gondoskodik arról, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodások olyan, a demokratikus alapelvek és az emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozó záradékkal egészüljenek ki, amely alapvető fontosságú részét képezi a megállapodásoknak.

A megállapodások lehetőség szerint az alábbiakat is tartalmazzák:

a) egy olyan záradék, amely tiltja az ezeken a vizeken halászó más flották számára az uniós gazdasági szereplők számára biztosítottaknál kedvezőbb feltételek biztosítását, ideértve az erőforrások védelmére, fejlesztésére és kezelésére, valamint a halászati engedélyek kiadásához kapcsolódó pénzügyi megállapodásokra, díjakra és egyéb jogokra vonatkozó feltételeket;

b) az (5) bekezdésben előírt szabályhoz kapcsolódó kizárólagossági záradék.

(7) Unió szinten erőfeszítéseket kell tenni a fenntartható halászati partnerségi megállapodások hatályán kívül eső, nem uniós vizeken tevékenykedő uniós halászhajók tevékenységeinek ellenőrzésére.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a lobogójuk alatt hajózó és uniós vizeken kívül tevékenykedő uniós halászhajók képesek legyenek minden halászati és feldolgozó tevékenységről részletes és pontos dokumentációval szolgálni.

(9) Egy olyan hajó számára, amely kikerült az uniós halászflootta-nyilvántartásból, majd 24 hónapon belül visszakérült abba, a (5) bekezdésben említett halászati engedély csak abban az esetben adható meg, ha a hajó tulajdonosa a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságainak a rendelkezésére bocsátott minden olyan adatot, amelyek bizonyítják, hogy a hajó az említett időszakban az uniós tagállamok lobogója alatt hajózó hajókra alkalmazandó előírásokkal teljes mértékben összhangban álló módon üzemelt.

Amennyiben a lobogó használatát engedélyező államot azon időszak alatt, amíg a hajó nem tartozott az uniós halászflootta-nyilvántartásba, a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat leküzdése, megakadályozása és felszámolása tekintetében az uniós jog értelmében nem együttműködő államként azonosították, vagy az uniós jog értelmében az élő tengeri erőforrások nem fenntartató kiaknázását engedélyező államként azonosították, ilyen halászati engedély csak abban az esetben adható meg, ha megállapítást nyer, hogy az érintett hajó beszüntette halászati tevékenységeit, és a hajó tulajdonosa haldéktalanul intézkedett annak érdekében, hogy a hajót töröljék az említett állam nyilvántartásából.

(10) A Bizottság intézkedik a fenntartható halászati partnerségi megállapodásokhoz csatolt minden jegyzőkönyv előzetes és utólagos, független értékelésének elvégzéséről, és ezen értékeléseket még jóval azelőtt eljuttatja az Európai Parlamenthez és a

Tanácshoz, hogy utóbbihoz ajánlást nyújtana be az adott jegyzőkönyv helyébe lépő új jegyzőkönyvre irányuló tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról. Az említett értékelések eredményeinek összefoglalását hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

32. cikk

Pénzügyi támogatás

(1) Az Unió fenntartható halászati partnerségi megállapodások révén pénzügyi támogatást nyújt harmadik országok részére, hogy:

a) átvállalja a harmadik országok vizeiben található halászati erőforrásokhoz való hozzáférés költségeinek egy részét; a halászati erőforrásokhoz való hozzáférés költségeinek az uniós hajótulajdonosok által fizetendő részét valamennyi fenntartható halászati partnerségi megállapodás vagy ahhoz csatolandó jegyzőkönyv esetében meg kell becsülni, és annak méltányosnak és megkülönböztetéstől mentesnek kell lennie, és arányban kell állnia azokkal az előnyökkel, amelyekben a hozzáférési feltételek révén az uniós hajótulajdonosok részesülnek;

b) a harmadik ország fenntartható halászati politikájának kialakításához – a szükséges tudományos és kutatóintézetek, valamint a megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti kapacitások és egyéb kapacitások kiépítéséhez szükséges egységek fejlesztését és fenntartását magában foglaló – irányítási keretet teremtsen, és ösztönözze az érdekcsoportokkal folytatandó konzultációs folyamatokat. Az ilyen pénzügyi támogatás feltétele konkrét eredmények felmutatása, továbbá az kiegészíti az érintett harmadik országokban végrehajtott fejlesztési projekteket és programokat, valamint koherens azokkal.

(2) Az ágazati támogatás céljára nyújtott pénzügyi támogatást minden egyes fenntartható halászati partnerségi megállapodás esetében el kell választani a halászati erőforrásokhoz való hozzáférésért fizetett összegektől. Az Unió a pénzügyi támogatás keretében történő kifizetések feltételeként konkrét eredmények elérését követeli meg, amelyek alakulását szorosan figyelemmel kíséri.

III. CÍM

A yulnak organizmusok fogására, lehetővé téve a nem célfajok elkerülését vag

33. cikk

Az Unió és a harmadik országok számára közös érdekű állományokkal való gazdálkodás alapelvei és célkitűzései, valamint a cserére és a közös gazdálkodásra vonatkozó megállapodások

(1) Amennyiben közös érdekű állományokat harmadik országok is kiaknáznak, az Unió tárgyalásokba kezd ezen harmadik országokkal annak érdekében, hogy az említett állományokkal a rendeletnek – és különösen a 2. cikk (2) bekezdésében meghatározott célkitűzésnek – megfelelően, fenntartható módon gazdálkodjanak. Ha nem születik hivatalos megállapodás, az Unió minden erőfeszítést megtesz, hogy a fenntartható állománygazdálkodás lehetővé tétele érdekében – különösen a 2. cikk (2) bekezdésében foglalt célkitűzést illetően – legalább közös megegyezés szülessen ezen állományok halászatát illetően, elősegítve ezzel, hogy az uniós szereplők egyenlő feltételekkel vehessenek részt ezen állományok halászatában.

(2) A harmadik országokkal megosztott állományok fenntartható kiaknázása, valamint a flottái stabil halászati tevékenységeinek biztosítása érdekében az Uniónak az ENSZ tengerjogi egyezményével összhangban törekednie kell arra, hogy kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat kössön harmadik országokkal, amely megállapodások célja az állományokkal való közös gazdálkodás, beleértve adott esetben a vizekhez és erőforrásokhoz való hozzáférés és a hozzáférési feltételek megállapítását, a védelmi intézkedések harmonizációját és a halászati lehetőségek cseréjét.

VII. RÉSZ

AKVAKULTÚRA

34. cikk

A fenntartható akvakultúra előmozdítása

(1) A fenntarthatóság elősegítése, valamint az élelmiszerbiztonsághoz, az élelmiszerellátáshoz, a növekedéshez és a foglalkoztatáshoz való hozzájárulás érdekében a Bizottság a fenntartható akvakultúra-tevékenységek fejlesztésének közös prioritásaira és céljaira vonatkozó, nem kötelező uniós stratégiai iránymutatásokat állapít meg. A stratégiai iránymutatások figyelembe veszik a tagállamok viszonylagos kiindulási helyzetét és különböző körülményeit az Unión belül, alapot jelentenek a többéves nemzeti stratégiai tervek tekintetében, és az alábbiakat célozzák:

- a) az akvakultúra-ágazat versenyképességének javítása és az akvakultúra-ágazati fejlesztés és innováció támogatása;
- b) az adminisztratív terhek csökkentése, valamint az uniós jog végrehajtásának hatékonyabbá tétele és annak biztosítása, hogy a jogszabályok végrehajtása során jobban figyelembe vegyék az érdekelt felek szükségleteit;
- c) a gazdasági tevékenység ösztönzése;
- d) az életminőség javítása és a gazdaság diverzifikálása a parti és szárazföldi területeken;
- e) az akvakultúra-tevékenységek beépítése a tengeri, a part menti és a szárazföldi területrendezésbe.

(2) A tagállamok legkésőbb 2014. június 30-i többéves nemzeti stratégiai tervet készítenek a területükön folytatott akvakultúra-tevékenységek fejlesztésére.

(3) A többéves nemzeti stratégiai tervnek tartalmaznia kell a tagállam célkitűzéseit, valamint az ezek eléréséhez szükséges intézkedéseket és az előírt határidőket.

(4) A többéves nemzeti stratégiai tervek mindenképp az alábbiakra irányulnak:

- a) az adminisztráció egyszerűsítése, különösen az értékelések, a hatástanulmányok és az engedélyek terén;
- b) ésszerű bizonyosság szavatolása az akvakultúra-ágazat piaci szereplői számára a vizekhez és a területhez való hozzáféréssel kapcsolatban;

- c) mutatók megállapítása a környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi fenntarthatóság vonatkozásában;
- d) a szomszédos tagállamokra mindenképp a tengeri biológiai erőforrások és a tengeri ökoszisztémák tekintetében gyakorolt más lehetséges, határon átnyúló hatások értékelése;
- e) a nemzeti kutatási programok közötti összhangok kialakítása, valamint az iparág és a tudományos közösség közötti együttműködés;
- f) a jó minőségű fenntartható élelmiszerek versenyelőnyének előmozdítása;
- g) az akvakultúra terén alkalmazott gyakorlatok és az akvakultúra területén folytatott kutatás előmozdítása a környezetre és a halászati erőforrásokra gyakorolt pozitív hatások fokozása, a negatív hatások – köztük a takarmányelőállításához felhasznált halállományokra nehezedő nyomás – csökkentése, valamint az erőforrás-hatékonyság növelése céljából.

(5) A tagállamok a többéves nemzeti stratégiai tervekben foglalt nemzeti intézkedések összehangolásának nyílt módszere segítségével információcserét folytatnak és megosztják a bevált gyakorlatokat.

(6) A Bizottság ösztönzi az információk és a legjobb gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét, és előmozdítja a többéves nemzeti stratégiai tervekben előírt nemzeti intézkedések koordinációját.

VIII. RÉSZ

KÖZÖS PIACSZERVEZÉS

35. cikk

Célkitűzések

(1) Létre kell hozni a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezését (a továbbiakban: a közös piacszervezés), amelynek:

- a) hozzá kell járulnia a 2. cikkben foglalt célok eléréséhez és különösen az élő tengeri biológiai erőforrások fenntartható kiaknázásához;
- b) elő kell segítenie, hogy a halászati és akvakultúra-ágazat a megfelelő szinten tudja alkalmazni a közös halászati politikát;
- c) fokoznia kell az uniós halászati és akvakultúra-ágazat és különösen a termelők versenyképességét;
- d) javítania kell a piacok átláthatóságát és stabilitását – különös tekintettel a halászati és akvakultúra-termékek uniós piacának megértésére és az azzal kapcsolatos gazdasági ismeretekre az ellátási lánc egészében –, biztosítania kell az

értéktöbbletnek az ágazati ellátási láncon belüli kiegyensúlyozottabb elosztását, átfogó tájékoztatást biztosító értesítés és/vagy címkézés révén javítania kell a fogyasztók tájékoztatását és növelnie kell tudatosságukat;

- e) a halászati erőforrások fenntartható kiaknázásának előmozdítása révén hozzá kell járulnia az egyenlő versenyfeltételek biztosításához az Unióban forgalmazott valamennyi termék tekintetében;
- f) hozzá kell járulnia annak biztosításához, hogy a fogyasztók számára a halászati és akvakultúra-termékek széles skálája legyen elérhető;
- g) igazolható és pontos információkkal kell szolgálnia a fogyasztók számára a termék származási helyével és előállítási módjával kapcsolatban, mindenekelőtt jelölés és címkézés révén.

(2) A közös piacszerzés az Unióban forgalmazott, a 1379/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ I. mellékletében felsorolt halászati és akvakultúra-termékekre vonatkozik.

(3) A közös piacszerzés magában foglalja különösen:

- a) az iparág szervezését, a piacstabilizáló intézkedéseket is beleértve;
- b) a halászati termelői szervezetek és az akvakultúra-ágazati termelői szervezetek termelési és értékelési terveit;
- c) a közös forgalmazási előírásokat;
- d) a fogyasztók tájékoztatását.

IX. RÉSZ

ELLENŐRZÉS ÉS VÉGREHAJTÁS

36. cikk

Célkitűzések

- (1) A közös halászati politika szabályainak való megfelelést egy hatékony uniós halászati ellenőrzési rendszer biztosítja, beleértve a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelmet is.
- (2) A közös halászati politika ellenőrzése és végrehajtása mindenekelőtt a következőkön alapul és az alábbiakat foglalja magában:
 - a) globális, integrált és közös megközelítés;
 - b) együttműködés és koordináció a tagállamok, a Bizottság és a Hivatal között;
 - c) költséghatékonyság és arányosság;

d) hatékony ellenőrzési technológiák használata a halászati adatok hozzáférhetősége és minősége terén;

e) uniós ellenőrző, felügyeleti és érvényesítési keret;

f) kockázatalapú stratégia, amely hangsúlyt helyez az összes elérhető, vonatkozó adat szisztematikus és automatizált keresztellenőrzésére;

g) a jogkövető magatartás érvényre juttatása és az együttműködés kultúrájának kialakítása az összes piaci szereplő és a halászok körében.

Az Unió megfelelő intézkedéseket fogad el a nem fenntartható halászatot engedélyező harmadik országok tekintetében.

(3) A tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el a közös halászati politika hatálya alá tartozó tevékenységek ellenőrzésének, vizsgálatának és végrehajtásának biztosítása érdekében, a hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók megállapítását is beleértve.

37. cikk

A megfeleléssel foglalkozó szakértői csoport

(1) A Bizottság a megfeleléssel foglalkozó szakértői csoportot hoz létre az uniós halászati ellenőrzési rendszerhez kapcsolódó kötelezettségek végrehajtásának és betartásának értékelése, megkönnyítése és megerősítése érdekében.

(2) A megfeleléssel foglalkozó szakértői csoport a Bizottság és a tagállamok képviselőiből áll. Az Európai Parlament kérésére a Bizottság felkérheti az Európai Parlamentet, hogy küldjön szakértőket a szakértői csoport üléseire. A Hivatal megfigyelőként részt vehet a szakértői csoport ülésein.

(3) A szakértői csoport mindenekelőtt:

- a) az uniós halászati ellenőrzési rendszer keretében rendszeresen felülvizsgálja a megfeleléshez és a végrehajtáshoz kapcsolódó kérdéseket, és meghatározza a közös halászati politika szabályainak végrehajtásában jelentkező esetleges közös nehézségeket;
- b) ajánlásokat fogalmaz meg a közös halászati politika szabályainak végrehajtása tekintetében, ideértve az uniós pénzügyi támogatás prioritásainak meghatározását is; valamint
- c) információt cserél az ellenőrző és felügyeleti tevékenységekről, ezen belül a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászati tevékenységek elleni küzdelemről is.

(4) A szakértői csoport rendszeresen és teljes körűen tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a (3) bekezdésben említett, a megfelelés biztosítását célzó tevékenységekről.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1379/2013/EU rendelete (2013. december 11-je) halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről, az 1184/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 104/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát).

38. cikk

Az új ellenőrzési technológiákra és adatkezelési rendszerekre vonatkozó kísérleti projektek

A Bizottság és a tagállamok kísérleti projekteket végezhetnek az új ellenőrzési technológiák és adatkezelési rendszerek terén.

39. cikk

Hozzájárulás az ellenőrzési, felügyeleti, végrehajtási és adatgyűjtési költségekhez

A tagállamok a piaci szereplők számára előírhatják az uniós halászati ellenőrzési rendszer végrehajtásának és az adatgyűjtésnek a működési költségeihez való arányos hozzájárulást.

X. RÉSZ

PÉNZÜGYI ESZKÖZÖK

40. cikk

Célkitűzések

Uniós pénzügyi támogatás nyújtható a 2. cikkben meghatározott célok eléréséhez.

41. cikk

A tagállamok számára biztosított pénzügyi támogatás feltételei

(1) Az alkalmazandó uniós jogi aktusokban meghatározandó feltételekre is figyelemmel a tagállamok számára biztosított uniós pénzügyi támogatás feltétele, hogy a tagállamok betartsák a közös halászati politika szabályait.

(2) Ha egy tagállam nem tartja be a közös halászati politika szabályait, akkor ez a közös halászati politika alapján történő uniós pénzügyi támogatás megszakítását, felfüggesztését vagy pénzügyi kiigazítását eredményezheti. Ezeknek az intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a meg nem felelés jellegével, súlyosságával, időtartamával és gyakoriságával.

42. cikk

A piaci szereplők számára biztosított pénzügyi támogatás feltételei

(1) Az alkalmazandó uniós jogi aktusokban meghatározandó feltételekre is figyelemmel, a piaci szereplők számára biztosított uniós pénzügyi támogatás feltétele, hogy a piaci szereplők betartsák a közös halászati politika szabályait.

(2) Az e tekintetben elfogadandó különös szabályokra is figyelemmel, a közös halászati politika szabályainak a piaci szereplők általi súlyos megsértése az uniós pénzügyi támogatás ideiglenes vagy állandó megvonását és/vagy pénzügyi levonás alkalmazását eredményezi. Ezeknek az érintett tagállam által meghozott intézkedéseknek visszatartó erejűnek és hatékonyan kell lenniük, valamint arányosnak a súlyos jogsértés jellegével, mértékével, időtartamával és gyakoriságával.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy uniós pénzügyi támogatás biztosítására csak akkor kerüljön sor, ha az érintett piaci szereplőre súlyos jogsértés miatt nem alkalmaztak szankciókat az uniós pénzügyi támogatás kérelmezését megelőző egy éven belül.

XI. RÉSZ

TANÁCSADÓ TESTÜLETEK

43. cikk

Tanácsadó testületek létrehozása

(1) A 2. cikkben meghatározott célok elérésére, valamint annak érdekében, hogy a 45. cikk (1) bekezdésével összhangban valamennyi érdekelt felet kiegyensúlyozott módon lehessen képviselni, a III. mellékletben foglalt minden egyes földrajzi vagy illetékességi területet illetően tanácsadó testületek jönnek létre.

(2) A III. melléklettel összhangban az alábbi új tanácsadó testületek jönnek létre:

a) a legkülső régiókkal foglalkozó tanácsadó testület, a következő tengermedencék szerint három részre bontva: az Atlanti-óceán nyugati része, az Atlanti-óceán keleti része és az Indiai-óceán;

b) az akvakultúrával foglalkozó tanácsadó testület;

c) a piacokkal foglalkozó tanácsadó testület;

d) a Fekete-tengerrel foglalkozó tanácsadó testület.

(3) Valamennyi tanácsadó testület saját eljárási szabályzatot fogad el.

44. cikk

A tanácsadó testületek feladatai

(1) E rendelet alkalmazása során a Bizottság adott esetben konzultációt folytat a tanácsadó testületekkel.

(2) A tanácsadó testületek:

a) ajánlásokat és javaslatokat tehetnek a Bizottság vagy az érintett tagállam részére a halászati gazdálkodást, valamint a halászathoz és az akvakultúrához kapcsolódó társadalmi-gazdasági és védelmi szempontokat érintő kérdésekben, különösen arra vonatkozóan tehetnek ajánlást, hogy miként egyszerűsíthetők a halászati gazdálkodás szabályai;

b) tájékoztathatják a Bizottságot és a tagállamokat a halászati gazdálkodáshoz – és adott esetben az akvakultúra-gazdálkodáshoz – és ezek társadalmi-gazdasági és védelmi szempontjaihoz kapcsolódóan a földrajzi vagy illetékességi területükön fellépő problémákról, és megoldásokat javasolhatnak az említett problémák felszámolása céljából;

c) a tudományos szakemberekkel szorosan együttműködve segíthetik a védelmi intézkedések kialakításához szükséges adatok összegyűjtését, szolgáltatását és elemzését.

Amennyiben egy kérdés két vagy több tanácsadó testületet érint, e tanácsadó testületek összehangolják álláspontjukat az e kérdésre vonatkozó közös ajánlások elfogadása érdekében.

(3) A 17. cikkben foglaltaknak megfelelően a közös ajánlásokról konzultálni kell a tanácsadó testületekkel. A Bizottság és a tagállamok más intézkedések tekintetében is konzultálhatnak a tanácsadó testületekkel. A tanácsadó testületek által megfogalmazott tanácsokat figyelembe kell venni. A konzultációk nem sérthetik a HTMGB-vel vagy más tudományos testületekkel való konzultációt. A tanácsadó testületek véleménye benyújtható az érintett tagállamokhoz és a Bizottsághoz.

(4) A Bizottság és adott esetben az érintett tagállam két hónapon belül választ ad az (1) bekezdés alapján kapott bármely ajánlásra, javaslatra vagy tájékoztatásra. Amennyiben a végleges elfogadott intézkedések eltérnek a tanácsadó testületek által az (1) bekezdés alapján adott véleményektől, ajánlásoktól és javaslatoktól, a Bizottság vagy az érintett tagállam részletesen megindokolja az eltérés okait.

45. cikk

A tanácsadó testületek összetétele, működése és finanszírozása

(1) A tanácsadó testületeket az alábbiak alkotják:

- a) a halászati és adott esetben az akvakultúra-ágazati piaci szereplőket képviselő szervezetek, valamint a feldolgozó és a forgalmazó ágazat képviselői;
- b) a közös halászati politika egyéb érdekcsoportjai (például környezetvédelmi szervezetek és fogyasztói csoportok).

(2) Minden egyes tanácsadó testület közgyűléssel és végrehajtó bizottsággal rendelkezik, ideértve adott esetben titkárság és azon munkacsoportok létrehozását, amelyek a 18. cikk alapján regionális együttműködéssel kapcsolatos ügyekkel foglalkoznak, továbbá elfogadja a működéséhez szükséges intézkedéseket.

(3) A tanácsadó testületek a III. mellékletben meghatározott módon működnek és részesülnek finanszírozásban.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 46. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a tanácsadó testületek működése részletes szabályainak megállapítása céljából.

XII. RÉSZ

ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

46. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság a 11. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (2), (3), (6) és (7) bekezdésében, valamint a 45. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2013. december 29-i kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam vége előtt jelentést készít a

felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 11. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (2), (3), (6) és (7) bekezdésében, valamint a 45. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 11. cikk (2) bekezdése, a 15. cikk (2), (3), (6) és (7) bekezdése, valamint a 45. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

47. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a halászattal és akvakultúrával foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt a 23. cikk szerint elfogadandó végrehajtási jogi aktus tervezetéről, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendeletnek az 5. cikkével együtt értelmezett 8. cikkét kell alkalmazni.

XIII. RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

48. cikk

Hatályon kívül helyezések és módosítások

(1) A 2371/2002/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat erre a rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni.

(2) A 2004/585/EK határozat az e rendelet 45. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott szabályok hatálybalépésének napján hatályát veszti.

(3) Az 1954/2003/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkét el kell hagyni.

(4) A 639/2004/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ hatályát veszti.

(5) Az 1224/2009/EK rendelet 105. cikke az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (2) és (3) bekezdéstől eltérve nem kell szorzótényezőt alkalmazni azon fogások vonatkozásában, amelyek a 1380/2013/EU (*) európai parlamenti és tanácsi rendelet 15. cikke szerinti kirakodási kötelezettség hatálya alá tartoznak, feltéve, hogy a túlhalászásnak az engedélyezett kirakodásokhoz viszonyított mértéke nem lépi túl a 10 %-ot.

(*) Az Európai Parlamenti és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11-i) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi 1380rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló (HL L 354., 2013.12.28., 23. o.)”.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. december 11-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

V. LEŠKEVIČIUS

49. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2022. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a közös halászati politika működéséről.

50. cikk

Éves jelentés

A Bizottság évente jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a maximális fenntartható hozam teljesítésében elért eredményekről és a halállományok helyzetéről, mégpedig az uniós vizeken, valamint az uniós hajók számára egyes nem uniós vizeken rendelkezésre álló halászati lehetőségeknek a meghatározásáról szóló éves tanácsi rendelet elfogadását követően a lehető legkorábban.

51. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2014. január 1-jétől kell alkalmazni.

⁽¹⁾ A Tanács 1954/2003/EK rendelete (2003. november 4.) az egyes közösségi halászati területekre és erőforrásokra vonatkozó halászati erőkifejtések irányításáról, a 2847/93/EK rendelet módosításáról, valamint a 685/95/EK és a 2027/95/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 289., 2003.11.7., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás, 4. fejezet, 6. kötet, 44. o.).

⁽²⁾ A Tanács 639/2004/EK rendelete (2004. március 30.) a Közösség legkülső régióiban nyilvántartott halászflokkák igazgatásáról (HL L 102., 2004.4.7., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás, 4. fejezet, 7. kötet, 61. o.).

I. MELLÉKLET

HOZZÁFÉRÉS A PARTI VIZEKHEZ AZ 5. CIKK (2) BEKEZDÉSE ÉRTELMEBEN

1. Az egyesült királyság parti vizei

A. HOZZÁFÉRÉS FRANCIAORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Berwick-upon-Tweedtől keletre Coquet Islandtól keletre	Hering	Korlátlan
2. Flamborough Headtől keletre Spurn Headtől keletre	Hering	Korlátlan
3. Lowestofttól keletre Lyme Registől délre	Valamennyi faj	Korlátlan
4. Lyme Registől délre Eddystone-tól délre	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
5. Eddystone-tól délre Longshipstől délnyugatra	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Fésűkagyló	Korlátlan
	Homár	Korlátlan
	Langusza	Korlátlan
6. Longshipstől délnyugatra Hartland Pointtól északnyugatra	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Langusza	Korlátlan
	Homár	Korlátlan
7. Hartland Pointtól a Lundy Islandtól északra húzott vonalig	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
8. A Lundy Islandtól nyugatra húzott vonaltól Cardigan Harbournig	Valamennyi faj	Korlátlan
9. Point Lynastól északra Morecambe világítótoronytól keletre	Valamennyi faj	Korlátlan
10. Down megye	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
11. New Islandtól északkeletre Sanda Islandtól délnyugatra	Valamennyi faj	Korlátlan
12. Port Stewarttól északra Barra Headtől nyugatra	Valamennyi faj	Korlátlan
13. É. sz. 57° 40' Butt of Lewistől nyugatra	Valamennyi faj, a kagylók kivételével	Korlátlan
14. St Kilda, Flannan Islands	Valamennyi faj	Korlátlan
15. A Butt of Lewis világítótoronytól az é. sz. 59°30', ny. h. 5° 45' alatti pontig húzott vonaltól nyugatra	Valamennyi faj	Korlátlan

B. HOZZÁFÉRÉS ÍRORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Point Lynastól északra Mull of Gallowaytól délre	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Norvég homár	Korlátlan
2. Mull of Oától nyugatra Barra Headtől nyugatra	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Norvég homár	Korlátlan

C. HOZZÁFÉRÉS NÉMETORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Shetlandtól és Fair-szigettől keletre, Sumbrugh Head világítótoronytól délkeletre, Skroo világítótoronytól északkeletre és Skadan világítótoronytól délnyugatra húzott vonalak között	Hering	Korlátlan
2. Berwick-upon-Tweedtől keletre, Whitby High világítótoronytól keletre	Hering	Korlátlan
3. North Foreland világítótoronytól keletre, Dungeness új világítótoronytól délre	Hering	Korlátlan
4. St. Kilda körüli övezet	Hering	Korlátlan
	Makréla	Korlátlan
5. A Butt of Lewis világítótoronytól nyugatra, Butt of Lewis és az é. sz. 59° 30', ny. h. 5° 45' alatti pont között húzott vonalig	Hering	Korlátlan
6. North Rona és Sulisker (Sulasgeir) körüli övezet	Hering	Korlátlan

D. HOZZÁFÉRÉS HOLLANDIA RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Shetlandtól és Fair-szigettől keletre, Sumburgh Head világítótoronytól délkeletre, Skroo világítótoronytól északkeletre és Skadan világítótoronytól délnyugatra húzott vonalak között	Hering	Korlátlan
2. Berwick upon Tweedtől keletre, Flamborough Headtől keletre	Hering	Korlátlan
3. North Foreland, kelet felé, Dungeness új világítótorony, dél felé	Hering	Korlátlan

E. HOZZÁFÉRÉS BELGIUM RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Berwick-upon-Tweedtől keletre Conguet Islandtól keletre	Hering	Korlátlan
2. Cromertől északra North Forelandtól keletre	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
3. North Forelandtól keletre Dungeness új világítótornyától délre	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Hering	Korlátlan
4. Dungeness új világítótornyától délre, Selsey Biltől délre	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
5. Straight Pointtől délkeletre, South Bishoptól északnyugatra	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan

2. Írország parti vizei

A. HOZZÁFÉRÉS FRANCIAORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Írország partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Erris Headtől északnyugatra Sybil Pointtől nyugatra	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Norvég homár	Korlátlan
2. Mizen Headtől délre Stagstól délre	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Norvég homár	Korlátlan
	Makréla	Korlátlan
3. Stagstól délre Corktól délre	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Norvég homár	Korlátlan
	Makréla	Korlátlan
	Hering	Korlátlan
4. Corktól délre, Carnsore Pointtől délre	Valamennyi faj	Korlátlan
5. Carnsore Pointtől délre, Haulbowline-től délkeletre	Valamennyi faj, a kagylók kivételével	Korlátlan

B. HOZZÁFÉRÉS AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Írország partvidéke (6–12 mérföld)		
1. Mine Headtől délre Hook Point	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Hering	Korlátlan
	Makréla	Korlátlan
2. Hook Point Carlingford Lough	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Hering	Korlátlan
	Makréla	Korlátlan
	Norvég homár	Korlátlan
	Fésűkagyló	Korlátlan

C. HOZZÁFÉRÉS HOLLANDIA RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Írország partvidéke (6–12 mérföld)		
1. Stagstól délre Carnsore Pointtól délre	Hering	Korlátlan
	Makréla	Korlátlan

D. HOZZÁFÉRÉS NÉMETORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Írország partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Old Head of Kinsale-től délre Carnsore Pointtól délre	Hering	Korlátlan
2. Corktól délre Carnsore Pointtól délre	Makréla	Korlátlan

E. HOZZÁFÉRÉS BELGIUM RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Írország partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Corktól délre Carnsore Pointtól délre	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
2. Wicklow Headtől keletre Carlingford Loughtól délkeletre	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan

3. Belgium parti vizei

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
3–12 tengeri mérföld	Hollandia	Valamennyi faj	Korlátlan
	Franciaország	Hering	Korlátlan

4. Dánia parti vizei

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az Északi-tenger partvidéke (a dán/német határtól Hantsholmig) (6–12 tengeri mérföld)			
A dán/német határtól Blåvands Hukig	Németország	Lepényhalak	Korlátlan
		Garnélarák és fűrészes garnélarák	Korlátlan
	Hollandia	Lepényhalak	Korlátlan
		Tőkehalak	Korlátlan

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Blåvands Huktól Bovbjergig	Belgium	Közönséges tőkehal	Korlátlan, csak június 1-jétől július 31-ig
		Foltos tőkehal	Korlátlan, csak június 1-jétől július 31-ig
	Németország	Lepényhalak	Korlátlan
	Hollandia	Sima lepényhal	Korlátlan
		Nyelvhal	Korlátlan
Thyborøntól Hanstholmig	Belgium	Vékonybajuszú tőkehal	Korlátlan, csak június 1-jétől július 31-ig
		Sima lepényhal	Korlátlan, csak június 1-jétől július 31-ig
	Németország	Lepényhalak	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Fekete tőkehal	Korlátlan
		Foltos tőkehal	Korlátlan
		Makréla	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
		Vékonybajuszú tőkehal	Korlátlan
	Hollandia	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Sima lepényhal	Korlátlan
		Nyelvhal	Korlátlan
Skagerrak (Hanstholmtól Skagenig) (4–12 tengeri mérföld)	Belgium	Sima lepényhal	Korlátlan, csak június 1-jétől július 31-ig
	Németország	Lepényhalak	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Fekete tőkehal	Korlátlan
		Foltos tőkehal	Korlátlan
		Makréla	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
		Vékonybajuszú tőkehal	Korlátlan

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
	Hollandia	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Sima lepényhal	Korlátlan
		Nyelvhal	Korlátlan
Kattegat (3–12 mérföld)	Németország	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Lepényhalak	Korlátlan
		Norvég homár	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
Zeelandtól északra a Forsnæs világítótornyon áthaladó szélességi körig	Németország	Spratt	Korlátlan
Balti-tenger (beleértve a Belteket, a Sundot és Bornholmot) (3–12 tengeri mérföld)	Németország	Lepényhalak	Korlátlan
		Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Angolna	Korlátlan
		Lazac	Korlátlan
		Vékonybajuszú tőkehal	Korlátlan
		Makréla	Korlátlan
Skagerrak (4–12 mérföld)	Svédország	Valamennyi faj	Korlátlan
Kattegat (3 ⁽¹⁾) – 12 mérföld)	Svédország	Valamennyi faj	Korlátlan
Balti-tenger (3–12 mérföld)	Svédország	Valamennyi faj	Korlátlan

(¹) A partvonalától mérve.

5. Németország parti vizei

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az Északi-tenger partvidéke (3–12 tengeri mérföld) valamennyi partvidék	Dánia	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Homoki angolna	Korlátlan
	Hollandia	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
		Garnélarák és fűrészes garnélarák	Korlátlan
A dán/német határtól az é. sz. 54° 43'-nál Amrum északi csúcsáig	Dánia	Garnélarák és fűrészes garnélarák	Korlátlan
A Helgoland körüli övezet	Egyesült Királyság	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Sima lepényhal	Korlátlan

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
A Balti-tenger partvidéke (3–12 mérföld)	Dánia	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Sima lepényhal	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Angolna	Korlátlan
		Vékonybajuszú tőkehal	Korlátlan
		Makréla	Korlátlan

6. Franciaország és tengerentúli megyéinek parti vizei

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az atlanti partvidék északkeleti része (6–12 tengeri mérföld)			
Belga-francia határtól a Manche megyétől keletre eső rész (Vire-Grandcamp les Bains folyótorkolat é.sz. 49° 23' 30", ny. h. 1° 2' ÉÉK irányban)	Belgium	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
		Fésűkagyló	Korlátlan
	Hollandia	Valamennyi faj	Korlátlan
Dunkerque-től (k. h. 2° 20') Cap d'Antifer-ig (k. h. 0° 10')	Németország	Hering	Korlátlan, csak október 1-jétől december 31-ig
A belga/francia határ Cap d'Alprech nyugatig (é. sz. 50° 42' 30", k. h. 1° 33' 30")	Egyesült Királyság	Hering	Korlátlan
Atlanti partvidék (6–12 tengeri mérföld)			
A spanyol/francia határ az é. sz. 46° 08' alatti pontig	Spanyolország	Szardella	Célzott halászat, csak március 1-jétől június 30-ig korlátlan
			Élő csalival történő halászat csak július 1-jétől október 31-ig
		Szardínia	Csak január 1-jétől február 28-ig és július 1-jétől december 31-ig korlátlan
			Továbbá a fent említett fajokkal kapcsolatos tevékenységeket az 1984-ben folytatott tevékenységek értelmében kell folytatni.
A Földközi-tenger partvidéke (6–12 tengeri mérföld)			
A spanyol határ – Cap Leucate	Spanyolország	Valamennyi faj	Korlátlan

7. **Spanyolország parti vizei**

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Atlanti partvidék (6-12 tengeri mérföld)			
A francia/spanyol határ a Cap Mayor világítótoronyig (ny. h. 3° 47')	Franciaország	Nyíltvízi fajok	Az 1984. év folyamán gyakorolt tevékenységek határain belül korlátlan
A Földközi-tenger partvidéke (6-12 tengeri mérföld)			
A francia határ/Cap Creus	Franciaország	Valamennyi faj	Korlátlan

8. **Horvátország parti vizei ⁽¹⁾**

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az északi szélesség 45. fokának 10. percénél húzódó és a nyugat-isztriai partot a Grgatov rt Funtana foknál érintő északi szélességi körtől északra fekvő és a nyugat-isztriai partok mentén húzódó, horvát fennhatóság alatt álló tengeri területnek a horvát parti tenger külső határától számított 12 mérföldes része.	Szlovénia	Tengerfenéken élő fajok és kisméretű nyílt tengeri fajok, a szardíniát és a szardellát is beleértve.	100 tonna fogás legfeljebb 25 halászhajóval, melyek közül 5 vonóhálóval felszerelt halászhajó.

(¹) A fent említett rendszer a Szlovén Köztársaság kormánya és a Horvát Köztársaság kormánya között 2009. november 4-én Stockholmban aláírt választottbírói megállapodás nyomán megszülető választottbírói határozat teljes körű végrehajtásának időpontjától alkalmazandó.

9. **Hollandia parti vizei**

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
(3-12 tengeri mérföld) teljes partvidék	Belgium	Valamennyi faj	Korlátlan
	Dánia	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Homoki angolna	Korlátlan
		Fattyúmakréla	Korlátlan
	Németország	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Garnélarák és fűrészes garnélarák	Korlátlan
(6-12 tengeri mérföld) teljes partvidék	Franciaország	Valamennyi faj	Korlátlan
Texel déli fokától nyugatra a német/holland határig	Egyesült Királyság	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan

10. Szlovénia parti vizei ⁽¹⁾

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az északi szélesség 45. fokának 10. percénél húzódó és a nyugat-isztriai partot a Grgatov rt Funtana foknál érintő északi szélességi körtől északra fekvő és a nyugat-isztriai partok mentén húzódó, szlovén fennhatóság alatt álló tengeri területnek a horvát parti tenger külső határától számított 12 mérföldes része.	Horvátország	Tengerfenéken élő fajok és kisméretű nyílt tengeri fajok, a szardíniát és a szardellát is beleértve.	100 tonna fogás legfeljebb 25 halászhajóval, melyek közül 5 vonóhálóval felszerelt halászhajó.

⁽¹⁾ A fent említett rendszer a Szlovén Köztársaság kormánya és a Horvát Köztársaság kormánya között 2009. november 4-én Stockholmban aláírt választottbírói megállapodás nyomán megszülető választottbírói határozat teljes körű végrehajtásának időpontjától alkalmazandó.

11. Finnország parti vizei

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Balti-tenger (4–12 tengeri mérföld) ⁽¹⁾	Svédország	Valamennyi faj	Korlátlan

⁽¹⁾ 3–12 tengeri mérföld a Bogskär-szigetek körül.

12. Svédország parti vizei

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Skagerrak (4–12 tengeri mérföld)	Dánia	Valamennyi faj	Korlátlan
Kattegat (3–12 mérföld ⁽¹⁾)	Dánia	Valamennyi faj	Korlátlan
Balti-tenger (4–12 tengeri mérföld)	Dánia	Valamennyi faj	Korlátlan
	Finnország	Valamennyi faj	Korlátlan

⁽¹⁾ A partvonalától mérve.

II. MELLÉKLET

A HALÁSZATI KAPACITÁS FELSORÓ ÉRTÉKHATÁRAI

A halászati kapacitás felső értékhatárai

Tagállam	GT	kW
Belgium	18 962	51 586
Bulgária	7 250	62 708
Dánia	88 762	313 333
Németország	71 117	167 078
Észtország	21 677	52 566
Írország	77 568	210 083
Görögország	84 123	469 061
Spanyolország (a legkülső régiókkal együtt)	423 550	964 826
Franciaország (a legkülső régiókkal együtt)	214 282	1 166 328
Horvátország	53 452	426 064
Olaszország	173 506	1 070 028
Ciprus	11 021	47 803
Lettország	46 418	58 496
Litvánia	73 489	73 516
Málta	14 965	95 776
Hollandia	166 859	350 736
Lengyelország	38 270	90 650
Portugália (a legkülső régiókkal együtt)	114 549	385 539
Románia	1 908	6 356
Szlovénia	675	8 867
Finnország	18 066	181 717
Svédország	43 386	210 829
Egyesült Királyság	231 106	909 141

A halászati kapacitás felső értékhatárai

Az Unió legkülső régiói	GT	kW
Spanyolország		
Kanári-szigetek: H ⁽¹⁾ < 12 m. Uniós vizek	2 617	20 863
Kanári-szigetek: H > 12 m. Uniós vizek	3 059	10 364
Kanári-szigetek: H > 12 m. Nemzetközi vizek és harmadik országok vizei	28 823	45 593
Franciaország		
Réunion-sziget: tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H < 12 m	1 050	19 320

Az Unió legkülső régiói	GT	kW
Réunion-sziget: nyíltvízi fajok. H < 12 m	10 002	31 465
Francia Guyana: tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H < 12 m	903	11 644
Francia Guyana: garnélarákász-hajók	7 560	19 726
Francia Guyana: nyíltvízi fajok. Nyílt tengeri hajók.	3 500	5 000
Martinique: tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H < 12 m	5 409	142 116
Martinique: nyíltvízi fajok. H < 12 m	1 046	3 294
Guadeloupe: tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H < 12 m	6 188	162 590
Guadeloupe: nyíltvízi fajok. H < 12 m	500	1 750
Portugália		
Madeira: tengerfenéken élő fajok. H < 12 m	604	3 969
Madeira: tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H < 12 m	4 114	12 734
Madeira: nyíltvízi fajok. Kerítőháló. H > 12 m	181	777
Azori-szigetek: tengerfenéken élő fajok. H < 12 m	2 617	29 870
Azori-szigetek: tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H < 12 m	12 979	25 721
⁽¹⁾ H = a hajó teljes hosszúsága		

III. MELLÉKLET

TANÁCSADÓ TESTÜLETEK

1. A tanácsadó testületek neve és illetékességi területe

Név	Illetékességi területek
Balti-tenger	IIIb, IIIc és IIId ICES-övezet
Fekete-tenger	A Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) földrajzi alterülete a GFCM/33/2009/2 sz. határozatban meghatározottak szerint
Földközi-tenger	A Földközi-tenger tengeri vizei a ny. h. 5°36' vonalától keletre
Északi-tenger	IV és IIIa ICES-övezet
Északnyugati vizek	V (az Va kivételével és az Vb-nek csak az uniós vizeire kiterjedve), VI és VII ICES-övezet
Délnyugati vizek	VIII, IX és X ICES-övezet (Azori-szigetek körüli vizek), és a 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 CECAF-övezet (a Madeira és a Kanári-szigetek körüli vizek)
Legkülső régiók	A Szerződés 349. cikkének első bekezdésében foglaltak szerinti legkülső régiók körüli uniós vizek a következő tengermedencék szerint három részre bontva: az Atlanti-óceán nyugati része, az Atlanti-óceán keleti része és az Indiai-óceán
Nyíltvízi állományok (kék puha tőkehal, makréla, fattyúmakréla, hering, disznófejű hal)	Valamennyi földrajzi terület (kivéve a Balti-tengert és a Földközi-tengert)
Nyílt tengeri/hosszú távú flotta	Valamennyi nem uniós víz
Akvakultúra	Akvakultúra, az 4. cikkben meghatározottak értelmében
Piacok	Az összes piaci terület

2. A tanácsadó testületek működése és finanszírozása

- A közgyűlésben és a végrehajtó bizottságban a helyek 60 %-át a halászok képviselői – az akvakultúrával foglalkozó tanácsadó testület tekintetében az akvakultúra-ágazat piaci szereplőinek képviselői –, valamint a feldolgozó és a forgalmazó ágazat képviselői számára kell fenntartani, 40 %-ot pedig a közös halászati politika egyéb érdekcsoportjainak a képviselői számára, ideértve például a környezetvédelmi szervezetek és a fogyasztói csoportok képviselőit.
- Az akvakultúrával foglalkozó tanácsadó testület és a piacokkal foglalkozó tanácsadó testület kivételével minden érintett tagállamból a fogási ágazat legalább egy képviselőjének a végrehajtó bizottság tagjának is kell lennie.
- A végrehajtó bizottság tagjai az ajánlásokat, amennyiben lehetséges, konszenzussal fogadják el. Amennyiben nem érhető el konszenzus, a tagok által kifejtett eltérő véleményeket a jelen lévő és szavazó tagok többsége által elfogadott ajánlásokban rögzíteni kell.
- Valamennyi tanácsadó testület konszenzussal elnököt jelöl ki. Az elnök részrehajlás nélkül jár el.
- Minden tanácsadó testület intézkedéseket fogad el az átláthatóság biztosítására és a kifejtett vélemények tiszteletben tartására.
- A végrehajtó bizottság által elfogadott ajánlásokat a közgyűlés, a Bizottság és az érintett tagállamok, valamint – kérelemre – a nyilvánosság bármely tagja számára haladéktalanul hozzáférhetővé kell tenni.
- A közgyűlés ülései nyilvánosak. A végrehajtó bizottság ülései nyilvánosak, kivéve azokat a kivételes eseteket, amikor a végrehajtó bizottság többsége másképp határoz.
- A halászati ágazatot képviselő európai és nemzeti szervezetek, valamint egyéb érdekcsoportok jelölteket javasolhatnak az érintett tagállamoknak. Az említett tagállamok megállapodnak a közgyűlés tagjainak személyéről.

- i) Az érintett területeket illetően halászati szempontból érdekelt nemzeti vagy regionális szervek képviselői és a tagállamok tudományos és halászati kutatási intézményeinek kutatói, valamint a Bizottságnak tanácsot adó nemzetközi tudományos intézmények kutatói számára biztosítani kell a jogot arra, hogy megfigyelőként aktívan részt vegyenek a tanácsadó testületek ülésein. Ezen ülésekre bármely más, képesített tudományos szakember is meghívható.
 - j) Az Európai Parlament és a Bizottság képviselői megfigyelőként aktívan részt vehetnek a tanácsadó testületek ülésein.
 - k) A harmadik országok halászati ágazatának és más érdekcsoportjainak képviselői, beleértve a regionális halászati gazdálkodási szervezetek képviselőit, akik a tanácsadó testületek hatókörébe tartozó térségben vagy halászatban halászati érdekekkel rendelkeznek, felkérhetők az adott tanácsadó testület munkájában megfigyelőként való tevékeny részvételre olyan esetekben, amikor őket érintő kérdés kerül megvitatásra.
 - l) A tanácsadó testületek, mivel általános európai érdeknek számító célokat követnek, uniós pénzügyi támogatást igényelhetnek.
 - m) A Bizottság a működési költségekhez, így többek között a fordítás és tolmácsolás költségeihez való hozzájárulás céljából támogatási megállapodást ír alá minden egyes tanácsadó testülettel.
 - n) A Bizottság minden olyan ellenőrzést lefolytathat, amelyet szükségesnek ítél a tanácsadó testületre bízott feladatok teljesítésének biztosításához.
 - o) Valamennyi tanácsadó testület évente megküldi költségvetését és a tevékenységeiről szóló jelentést a Bizottságnak és az érintett tagállamoknak.
 - p) A Bizottság vagy a Számvevőszék bármikor pénzügyi ellenőrzést végeztethet az általa választott külső szervvel vagy a Bizottsággal, illetve a Számvevőszék saját szervezeti egységeivel.
 - q) Valamennyi tanácsadó testület hiteles könyvvizsgálót jelöl ki arra az időszakra, amelynek során uniós támogatásban részesül.
-